

Sherlock Holmes, elindeki gazeteyi katladı; oturduğu geniş koltuğun hemen yanındaki etajerin üstüne bıraktı. Şöminedeki odunlar hafif bir çıtırtı ile yanıyor, odaya tatlı bir sıcaklık yayılıyordu. Sherlock Holmes'in bakışları, bir an

için. alevlerin kıvrak hareketlerine daldı. Sonra, yavaş yavaş onlardan ayrılarak, pencerenin önünde durup dışarısını seyreden arkadaşı Doktor Watson'a doğru çevrildi.

- Watson, diye seslendi. Orada durmaktan bıkmadın mı? Şu son günlerde karşılaştığımız güçlüklerden epeyce yorulduk. Şuradan iki pipo al da gel otur. Şöminenin karşısında birer tane daha tütürelim. Sonra, yataklarımıza gider yatarız. Bu kadar yorulduktan sonra bir gecelik rahat bir uyku ikimiz için de faydalı olur sanırım.

Doktor Watson penceresinin önünden ayrıldı. Ufak bir dolapta sıralanan çeşitli pipolardan iki tane seçerek, doldurdu. Bunlardan birini Hol-mes'e uzatırken, Sherlock Holmes'in bir el işareti üzerine, olduğu yerde durdu.

- Telefon çalıyor galiba, Watson! Dışarıdan gelen sese kulak veren Doktor Watson:

- Evet; bana da öyle geliyor, dedi.

Hafif bir zil sesi duyar gibiyim. Ama siz telefonu kestirtmemiş miydiniz? Sherlock Holmes'in dudaklarında hafif bir gülümseme belirdi.

- Doğru hatırlıyorsun! Azizim Watson!... Fazla meraklılardan, münasebetsizlerden kurtulmak

için böyle birşey yaptım. Fakat, önemli bir durum karşısında beni arayabilmeleri için yalnız dostlarımin bildiği bir başka telefonumun daha bulunduğunu unuttun galiba!

Hafif ve boğuk bir zil sesi hemen hiç durmadan, kısa aralıklarla, koca evin sessizliği içinde yankılanıyordu.

Sherlock Holmes, az önceki tembelliğinden beklenilmeyen bir çeviklikle oturduğu rahat koltuktan fırladı. Koşarcasına uzun adımlarla yandaki odaya geçti. Karyolasının yanbaşımdaki u-fak etajerin üzerinde duran telefonun çingırağı kısık bir zırlıtı çıkararak ötüyordu. Meşhur dedektif alıcıyı kavrayarak, seslendi:

-Alo... Ben, Sherlock Holmes! Kimsiniz efendim?

Telefondaki bir kadındı. Cevap verirken sesi çok zayıf ve titrek çıkıyordu.

- Ben, Mary Malcolm... Allah aşkına derhal gelin, Mr. Holmes...

Kadının büyük bir korku içinde olduğu belliydi.

- Sizi hemen bekliyorum, Mr. Holmes!

- Oh, siz miydiniz Lady Malcolm? Fakat ne var? ne oluyor?

12

SHERLOCK HOLMES

- Telefonda hiç bir şey anlatamam Mr. Holmes! Büyük bir tehlike içindeyim, yetişin! Her an benim için... Lütfen çabuk olun.

Telefondaki ses birdenbire kesiliverdi. Sherlock Holmes, aynı anda bir vücudun yere düşerken çıkardığı gürültüyü ve boğulmakta olan bir insanın çıkardığı hırıltıyı duyabildi.

- Alo.. Alo.. Lady Malcolm!..

Telefon, ufak bir çıtırtı çıkararak kapanmıştı.

Artık orada duramazdı. Daha fazla oyalanmadan telefonu kapattı. Oturma odasına koştu. Bir taraftan giyinirken, bir yandan da üstüste emirler veriyordu:

- Watson, pardesümü getir! Tabancamı ver şuradan... içine bak, boş olmasın!

Doktor Watson, şaşkınlık içinde onun bu aşırı telâşlı haline bakıyordu.

- Fakat... Fakat ne oldu, Mr. Holmes?

- Şimdi konuşarak zaman kaybedemeyiz fenerimi bulun. Dışarısı zifiri karanlık. Merdivenlerden aşağı yuvarlanacağım...

Giyinmesine devam ederken, ev sahibini kastederek söyleniyordu.

- Şu kadına her zaman söylerim, geceleyin şu ışıkları söndürme diye!

TEHLİKE İÇİNDEYİM

13

Dr. Watson, yandaki odadan aldığı bir fenerle dönmüştü. Sherlock Holmes'i şimdiye kadar böylesine bir acelecilik içinde görmemişti. Tekrar sormaktan kendini alamadı:

- Gecenin bu saatinde nereye gidiyorsunuz?

Sherlock Holmes kapıyı açmış ve merdivenlere doğru atılmıştı. İkişer ikişer atlıyarak aşağıya inerken cevap verdi:

- Lady Malcolm'un köşküne gidiyorum. Biliyorsun... Russel sokağında oturuyor. Ne olduğunu ben de bilmiyorum. Hemen sen de oraya gel...

14

SHERLOCK HOLMES

Tam sokak kapısından çıkacağı sırada durdu. Peşisıra aşağı kadar inmiş olan dostu Dr. Watson'un şaşkınlık içinde kendisine bakmasına aldırmadan:

- Gerekli şeyleri yanına almayı unutma, köşkün önüne gelince, pencereden vereceğim işareti bekleyin.

Sonra, onun başka birşey sormasına fırsat bırakmadan kapıdan dışarı fırladı. Dört yol ağzına doğru koşarken, boş bir araba bulabilmek için d-ua ediyordu.

Fakat koca şehri öğleden beri öylesine bir sis kaplamıştı ki, birkaç adım ilerisini bile görmek oldukça zordu. Direklerin tepesindeki havagazı fenerlerinin ışıkları, karanlıkların içine asılmış donuk birer kandilden farksızdı. Yol boyunca sıralanan ağaçlar, ancak yanlarına yaklaşılmca görülebiliyordu. Londra şehri, üzerine koyu renkli bir örtü atılmış gibi, zifiri karanlıktı.

Sherlock Holmes, ümitsizlik içinde etrafına bakındı. Böylesine karanlık ve sisli bir gecede boş bir araba aramaya kalkışmanın faydasızlığını anlamıştı. Öyleyse o da yürüyerek giderdi. Omuzlarını silktiler ve hızlı hızlı yürümeye başladı. Cadde bomboştur. Adımlarının sesi kulaklarında yankılar çıkarıyordu.

Yarım saat kadar süren sıkı bir yürüyüşten sonra, Russel sokağına gelmişti. Çevre sakinleri iki tarafı ağaçlı geniş caddenin sessizliği içinde derin bir uykuya dalmış gibi görünüyordu. Göz

TEHLİKE İÇİNDEYİM

15

alabildiğine uzanan yolda ne bir insan gölgesi ne de bir ses vardı.

Kulağına bir ses gelir gibi olmuştu. Sherlock Holmes, durdu ve dinledi. Hayır; hiçbir ses duyulmuyordu. Böyle göz gözü görmez bir gecede hiç kimse sokağa çıkmaya cesaret edemezdi. Böyle gecelerde sokağa çıkmak, insanın kendi kendini tehlikenin ve belki de ölümün kucağına atması demekti. Zaten o da buraya kadar gelmesini yanından bulunan tabancasının verdiği cesarete borçluydu.

Bir bahçe içinde bulunan köşkün önüne gelince, ağır bir yük altından kurtulan bir insan gibi-derin bir oh çekti.

Malcolm'ların köşkü, gecenin karanlığını daha da fazlalaştıran bu koyu sis içinde, etrafındaki diğer köşklere benzemeyen yapısıyla derhal göze çarpıyordu. Sherlock Holmes, bahçenin demir kapısını iterek içeri girdi. Mermerden yapılmış iki arslan heykelinin arasından geçerek, köşkün önündeki geniş taş merdivene doğru yürüdü. Aralıktan görünen bir ışıktan, kapının açık olduğu anlaşıyordu. Birkaç adımda içeri girdi. Koca köşk boş gibiydi. Çok kısa süren bir an durdu; etrafına bakındı. Kalbi şiddetle çarpıyordu. Koridoru geçerek bir odaya girdi. Burası da boştu.

Lady Malcolm acaba neredeydi? Telefonda duyduğu görüntüleri hatırlayınca, bütün vücudunu soğuk bir ter kapladı. Genç kadın acaba bir cinayete mi kurban olmuştu?

16

SHERLOCK HOLMES

Her taraf pırıl pırıl ışık içindeydi. Bütün koridor ve odalardaki ışıklar yanıyordu. Etrafına bir defa daha göz gezdirdikten sonra, karşısına rastlayan başka bir odanın kapısını açarak içeriye girdi.

Burası da boş gibi görünüyordu. Sesinin bir başkası tarafından duyulacağından korkuyormuş gibi, fısıldarcasına :

- Lady Malcolm, diye seslendi. Neredesiniz, Lady Malcolm? Cevap verin.

Hiçbir cevap alamamıştı. Etrafına bakmırken, odanın bir köşesindeki şezlong gözlerine ilişti. Üzerinde sanki biri yatıyordu. Ayaklarının ucuna basarak, yavaş ve sessiz adımlarla yaklaştı. Şezlongun üzerine serilmiş incecik ipekli bir örtünün altında birisi var gibiydi.

Sherlock Holmes'in kalbi, göğsünü parçala-yacakmış gibi çarpıyordu. Titreyen parmaklarıyla ipekli örtünün ucunu tuttu ve yavaşça çekti. Evet; şezlongun üzerinde yatan Lady Mal-colm'du. Genç kadın ölmüştü. Bunu, daha bakar bakmaz anlamıştı. Ona yardım etmekte çok gecikmiş olduğunu anlayınca, içini daha büyük bir üzüntü kapladı. Fakat şimdi burada hiç birşey yapmadan durmasının faydası yoktu. Aklını başına toplayarak, düşünmeye başladı. Şimşek gibi bir hızla, aklından birçok şeyler geçiyordu.

17

EH

DIMM ISSEÂME

ü^imdi cansız bir

halde önünde yatan genç kadının kocası Lord Henry, eski okul arkadaşlarından birisiyle birlikte, birkaç günlüğüne gezmek ve eğlenmek için Paris'e gitmişti. Lady Malcolm'un da onlarla birlikte Paris'e gidecekken hafif bir rahatsızlık yüzünden burada kaldığından da haberi vardı.

Lord Henry Malcolm ile Mary'nin arasındaki sevgi, evliliklerinin ilk günlerindeki kadar kuvvetli olmamakla beraber, sıkı bir arkadaşlık halinde sürüp gidiyordu. Lord Henry'nin yakınları ve dostları, onun, Londra sahnelerinin bu altın sesli kadınıyla evlenmesine karşı koymak istemişler; fakat, bunu başaramamışlardı.

18

SHERLOCK HOLMES

Aradan geçen seneler içinde de, Lord Henry, bu evlilikten pişman olduğunu gösteren hiçbir harekette bulunmamıştı. Çok sevdiği eşinin böyle birdenbire ve hiç beklenilmedik bir şekilde öldüğünü duyunca, oldukça fazla üzüleceği muhakkaktı. Bununla beraber, kendisine derhal haber verilmesi de gerekiyordu.

Sherlock Holmes hem bunları düşünüyor, hem de önünde cansız yatan zavallı kadının cesedini gözden geçiriyordu. Birkaç dakika süren muayenesi sonunda, Lady Mary'nin vücudunda hiçbir yara izi olmadığını görmüş ve boynundaki izlerden, zavallının boğularak öldürülmüş olduğunu anlamıştı.

Sonra, Lady Mary'nin üzerinden kaldırdığı örtüyü tekrar örterek doğruldu. Köşkün öteki odalarını dolaşmaya başladı.

Yemek odasındaki sofra toplanıp kaldırılmamıştı. Daha garibi, bütün odalardaki ışıklar yanıyordu. Yemek masasındaki iki takımdan biri kullanılmıştı; ötekine ise hiç el sürülmemişti.

Sherlock Holmes, araştırmalarına devam ederken, bir taraftan da düşünüyordu.

- Garip bir olayın içendeyim. Görünüşe bakılırsa, Lady Mary bir misafir bekliyor olmalıydı. Gelmeyince de, kendi başına sofraya oturmuş; yemeğini yerken, beklenmedik bir tehlikeyle karşı-karşıya olduğunu sezmiş hemen telefonla bana TEHLİKE İÇİNDEYİM

19

haber vermek istemiş, fakat.. Nasıl bir tehlike? Karışık bir işe benziyor bu!...

Hizmetçiler de ortalıkta yok! Bir de onları arayalım...

Buraya daha önceleri de geldiği için, evin içini çok iyi biliyordu. Odadan çıkarak mutfaka gitti. Kimseler yoktu. Aşçı kadınla hizmetçinin yattıkları odaya çıktı. Burası da bomboştu. Yerlerde sürünen kurdelâları, şapkalara sokulan tüyleri ve daha bazı ufak tefek şeyleri görünce gülümsedi. Kadınların ikisi de eğlenceye gitmiş olacaktı. Kendi kendine:

- Çok iyi yürekli bir kadındı, diye mırıldandı. Yalnız başına kalmaktan nasıl da korkmadı bilinmez! İnsan şu koca köşkte yapayalnız nasıl oturur? Hizmetçilerinin isteklerini kıramamış, gezmeye gitmelerine izin vermiş olacak... Fakat, şu maskara Pierre nerede? Onun hanımının yanından hiç ayrılmadığını herkes bilir... Ortada olmadığına göre, bir deliğe sokulmuştur...

Sherlock Holmes daha fazla vakit geçirmeden telefonun bulunduğu yemek salonuna gitti. Telefonu eline alarak, en yakın polis merkezini istedi.

- Memur bey, ben Sherlock Holmes... 13 -15... Russel Sokağında, Lord Malcolm'ın köşküne hemen bir doktor ve birkaç polis gönderin. Ama çok çabuk olun...

SHERLOCK HOLMES

Polis duyduklarına inanamamış gibi davranarak

- Ne olmuş orada?

- Bir cinayet işlenmiş. Boş sorularla vakit kaybetmeyin!
- Akşamdanberi bu kaçınca telefon? Senin başka işin yok mu be? Hep de Sherlock Holmes'... Eğlencenin de sırası var...
- Telefondaki adam çok kızmış gibi bağıırıyordu:
- İşin önemli olduğunu anlamadan tek bir kişi bile gönderemem! Anladın mı? Hem ne malum senin Sherlock Holmes olduğun?
- Telefondaki bu anlayışsız adam da kim? Sana numaramı veriyorum. 13 - 15 dedim, duymadın mı? Scotland Yard'-clan bu geceki numaramın ne olduğunu size bildirmediler mi?
- Karşısındakinin gerçekten de Sherlock Holmes olduğunu anlayan polis.
- Pa.. Pardon, Mr. Holmes... Akşamdanberi öyle çok telefon ettiler ki, hangisinin doğru olduğunu artık bilmiyorum. Polisleri hemen gönderiyorum. Bir de Doktor mu dediniz?
- Evet, bir de doktor lâzım... Çabuk gelsinler. Lady Malcolm öldürülmüş!
- Öldürülmüş mü?
- Evet; öldürülmüş. Çabuk olun...

21

JJu doğruydu. Lady Malcolm öldürülmüştü. Sherlock Holmes, durumu polisin merkezine bildirdikten sonra, cansız bir halde şezlongun üzerinde serili yatan kadının yanına döndü. Bir defa da kalbini yoklamak için, göğsünü açtı. Kısa bir muayeneden sonra içini çekerek doğruldu. Boşuna zahmet ediyordu. Bu genç ve güzel vücutta artık hayat kalmamıştı. Genç kadının bembeyaz boynu üzerinde mavi ve çok derin iki leke vardı. Sherlock Holmes, bu mavi lekeleri kısaca muayeneden sonra, kendi kendine:

- Elleriyle boğup öldürmüş, dedi. Fakat burada, şu şezlongun üzerinde yapmamış bu işi... Öyle gelişi güzel bir halde yatıyor ki, katilin işini burada görmüş olmasını iddia etmek çok yersiz olur. Bana kalırsa başka bir yerde boğup öldürmüş; sonra da buraya getirip yatırmış... O halde, şimdi de cinayetin nerede işlendiğini arayıp bulalım.

22

SHERLOCK HOLMES

Caddeye bakan pencerelerden birini açarak dışarı uzandı. Sis hâlâ kalın bir duvar gibiydi. İlerideki ağaçların ötesini görmek mümkün değildi. Bu sırada çok tiz ve uzun bir ıslık sesi gecenin sessizliği içinde yankılar yaptı. Aynı anda, buna başka bir ıslık sesi cevap verdi. Dr. Watson gelmiş; verilecek işareti bekliyordu.

Sherlock Holmes, karanlığa doğru seslendi:

- Doktor Watson, buraya gelin... Kapıların hepsi açık!
- Dr. Watson bir hamlede koşmuş ve mermer merdivenleri koşa koşa çıkarak köşke girmişti ki, Sherlock Holmes ile karşılaştı. Meşhur hafiyenin yüzü karma karışıktı.
- Geç kaldık. Ölmüş...
 - Aman Tanrım! Öldürmüşler mi?
 - Evet; boğulmuş. Yemek salonundaki bir şezlongun üstüne yatırılmış. Salonda hiçbir karışıklık olmadığına göre, cinayetin orada işlenmediği muhakkak. İçeri gir de etrafa birlikte göz atalım. Belki cinayetin nerede ve nasıl işlendiğini anlayacak birşeyler buluruz.
- , Koridor boyunca yürüdüler. Bütün odaları dolaştıkları halde, ortada, dikkatlerini çekecek hiçbir şey yoktu.

Sherlock Holmes :

TEHLİKE İÇİNDEYİM

23

- Lady Malcolm ölmeden önce benimle konuşuyordu, dedi. Fakat sözlerini bitiremedi. Beni yardımına çağırmak için telefonu açtığı anda, katil şüphesiz ki buradaydı. Ve durumdan şüphelendiği sırada üzerine saldırarak onu boğmuş olacak. Düşünceli bir halde, tekrar telefonun bulunduğu yemek salonuna gittiyse de yine birşey bulamadı. Yerde serili olan halıda, yerli yerinde duran sandalyelerde itişilip boğuşulduğunu gösterir hiç bir işaret yoktu. Birdenbire zihninde bir şimşek çaktı, bir gölge gibi yanından ayrılmayan Dr. Watson'a döndü:
- Fakat burada başka bir telefon daha bulunmalı, Watson! Git de etrafa iyice bak ... Belki birşey görürsün!.. Ben her yeri iyice dolaşamadım.

Doktor Watson salondan çıkarken, Sherlock Holmes yemek masasına yaklaştı. Yarısına kadar şarapla dolu bir kadehe uzandı. Gizleyemedi-ği bir heyecanla kadehi eline alırken:

- Daha bir saat önce dudakları bu kadehe değmişti, diye mırıldandı. Ondan geri kalan bu şarabın dökülmesini istemiyorum.

Kadehi dudaklarına götürmüşken, tiksintiyle durdu ve kadehi tekrar masanın üzerine bıraktı. Burnuna gelen sert bir tütün kokusu, kadehin çok sigara içen birisi tarafından kullanıldığını gösteriyordu.

24

SHERLOCK HOLMES

- Bundan Lady Mary değil, bir erkek içmiş. Şu halde, sofraya oturan da Lady Mary değil, o adam olmalı. Tam karşısına rastlayan yerdeki sandalyenin biraz geri çekilmiş olmasına ve sofranın takımının yanında ekmek kırıntıları bulunduğuna bakılırsa, Lady Malcolm oraya oturmuş fakat birşey yememiş... Tabakların temiz kalmış olmasından bunun böyle olduğu anlaşılıyor.

Sherlock Holmes yere eğilerek sofranın altını ve etrafını gözden geçirmeye başladı. Erkek misafirin ayaklarını koyduğu yerde ufak bir saman parçasından başka birşey bulamadı. Tavandaki lâmbalardan dökülen bol ışığın altına gelerek, eline aldığı saman parçasını dikkatle incelemeye başladı.

- Bu yulaf samanı... Arabacılar bunu kullanmazlar... Belki kullananlar vardır... Neyse, bunu da anlarız. Fakat bu samanın sokakta ayağına yapışmış olması da mümkün Yine de katilin buraya araba ile geldiğini düşünmek daha uygun...

Düşüncelerinin burasına gelince durdu; üst kattan gelen sese kulak verdi. Dr. Watson, üst kattan sesleniyordu.

- Holmes, biraz buraya gelir misiniz?

- Bir şey mi buldun, Watson?

- Bulduğum şeyin önemli olup olmadığını bilmiyorum. Telefonu buldum. Duvarla telefonun arasında da bir kağıt parçası var.

I

TEHLİKE İÇİNDEYİM

25

Birkaç adımda yukarıya çıkan Sherlock Holmes, Dr. Watson'un uzattığı kağıdı kavradı. Üzerinde Gloupe Otel yazısı vardı. Bunu görünce sevinçle:

- Bence bu oldukça önemli, belki birşey anlamamıza yardımcı olur! Dedi.

Doktor Watson hiçbir cevap vermedi. Onun gayet önemsiz şeylerden beklenilmedik sonuçlar elde ettiğini çok görmüştü. Bu duruma öylesine alışmıştı ki, Holmes'in işine karışmamayı daha doğru bulurdu.

Tam o sırada sokaktan doğru gelen bazı ayak sesleri duyulmuştu.

- İşte polisler de geliyor... Bunların bize bir faydasının olmayacağını çok iyi biliyorum ya neyse. Ben onlara gerekli açıklamaları yapmak için burada kalacağım. Sen hemen şimdi Gloupe Oteline git... yeni büyük

26

SHERLOCK HOLMES

27

otele... Birkaç gündenberi orada bulunan müşterilerin kayıtlı oldukları, otel kayıt defterini iyice kontrol et ve bir de kopyasını al! İstersen kimlik kartımı vereyim.

- Hayır; benimki yanımda...

- Haydi, azizim Watson... İşini çabuk bitir ve hemen buraya dön. Ben sabaha kadar buradayım!

O sırada sokak kapısının zili çalmaya başlamıştı. Sherlock Holmes gelen polisleri ve doktoru içeri alırken, Dr. Watson'da karanlıkların içinde gözden kaybolmuştu bile...

W

iolislerle birlikte gelmiş olan doktor, kısa bir muayeneden sonra, artık yapılacak birşey kalmadığını anlamıştı. Bununla beraber, Lady Mal-colm'u yatak odasına götürerek geniş karyolaya

28

SHERLOCK HOLMES

yatırdılar. Genç kadının boynundaki lekeler derin fakat kısaydı.

Doktorun yanında durarak gerektiğinde yardım etmek üzere bekleyen Sherlock Holmes:

- Bunlar baş parmak izleri, dedi. Anladığıma göre, katil bir serseri olmamalı. Parmakları uzun ve ince...

Doktor başını kaldırmadan:

- Fakat bir kadının bu kadar kuvvetli olduğunu sanmıyorum, dedi. Hiçbir kadın...

- Ben size katilin bir kadın olduğunu söylemedim ki...

Genç kadının ölümüyle ilgili incelemeleri bitiren doktor, daha fazla uğraşmaktan vazgeçerek yerinden doğrulmuştu. Sonra, polisler de yanlarında olduğu halde, beraberce köşkü dolaşmaya başladılar.

Odaların hiç birinde olağanüstü birşey göze çarpmıyordu. Nihayet, üst katta kalan hizmetçi Pierre'nin odasına çıktılar. Burada da birşey bulamadılar. Sabah yaklaştığı halde hizmetçi ile aşçı kadın henüz dönmemişlerdi. İki polis köşkte kaldı, diğer polisler doktorla birlikte merkeze döndüler.

Sherlock Holmes yanında kalan polislerle dönerek:

TEHLİKE İÇİNDEYİM

29

- Eğer Lordun adresini bilseydim hemen bir telgraf çekerdim, dedi. Sadece Paris'te olduğunu biliyorum. Hizmetçiler dönseydi sorup, öğrenirdik. Şimdilik beklemekten başka yapacak bir işimiz yok...

Sonra, pencereye yaklaştı. Başını uzatarak bir müddet dışarıya baktı. Sis yavaş yavaş dağılıyordu. Dr. Watson'un daha dönmemiş olmasına canı sıkılarak pencereden geri çekildi. Biraz önce Lady Malcolm'un yatırılmış olduğu karyolanın yanında duran bir koltuğa oturdu. Piposunu dişlerinin arasına sıkıştırarak derin bir düşünceye daldı.

Tam bu sırada, geniş ve kalın mantolarına sıkı sıkıya sarılmış iki kadın acele adımlarla köşke doğru yaklaşıyordu. Bunlar Lady Malcolm'un o-da hizmetçisi Betsy ile aşçısı Polly idi. Kadınlar bütün pencerelerden dışarıya ışıklar taştan binayı görünce durakladılar. Birisi, şaşkınlığını saklamadan:

- Bu da ne demek oluyor, dedi. Köşkün bütün lâmbaları neden hâlâ yanıyor?

Ötekisi omuzlarını silkerek cevap verdi :

- Belki, Lady Malcolm bu gece de uyumamış-tır.

İki kadın bahçenin yan kapısını sessizce açarak içeri girdiler. Tam iç kapıya gelmişlerdi ki,

30

SHERLOCK HOLMES

orada bulunan polisleri görünce, korkuyla bağırmaktan kendilerini alamadılar. Gelen kadınların evin hizmetçileri olduğunu anlayan polisler.

- Nereden geliyorsunuz? Bütün gece neredeydiniz? Diye hemen sorgulamaya başladılar.

Kadınlardan daha genç olanı, karşılarında durup kendilerine bu soruları soran polislerle korkuyla bakarak heyecandan titremekteydi. Nihayet, zorlukta:

- Lady'den izin almıştık, diyebildi. Biz bir fenalık yapmadık ki...

Sherlock Holmes, dışarıdan gelen sesleri duyunca koridora çıktı. Eliyle polislerle işaret ederek:

- Bırakınız da onlarla ben konuşayım, dedi. Sonra, kadınlara dönerek devam etti:

- Bir kaza olmuş.. Beklenmedik bir şey. Lady Malcolm yaralanmış! Betsy ve Polly, bu sözleri duyar duymaz, kendilerini tutamayıp korku ile haykırdılar. Sherlock Holmes, onların durumlarından, bu gece evde olup bitenlerle bir ilgileri bulunmadığını anlamıştı.

Dün akşam burada neler geçtiğini bana anlatmanız lâzım, dedi.

31

TEHLİKE İÇİNDEYİM

- Siz gitmeden önce, buraya kimse geldi mi? Gelen kimdi? Ne biliyorsanız, hiç birşey saklamadan anlatmanızı istiyorum.

Aşçı kadın bir iskemleye ilişmiş ağılıyordu.

- Ben hiç birşey bilmiyorum, diye içini çekti.

- Hiç birşey...

Sherlock Holmes, hâlâ titreyen oda hizmetçisine döndü :

- Fakat sen belki birşeyler biliyorsundur, Betsy! Ama, durun. Bize önce Lord Malcolm'un adresini verin de bir telgraf çekelim.

- Paris'te, Elize Palas'ta kalacaklardır. Fakat Tanrı aşkına söyleyin... Sevgili hanımımıza ne oldu? Yarası çok mu ağır?

Sherlock Holmes bütün dikkatiyle hizmetçinin gözlerinin içine bakarak cevap verdi:

- Lady'yi öldürmüşler, Betsy!.. Onu boğmuşlar...

İki kadın, bir an, Sherlock Holmes'in sözlerinden birşey anlamıyormuş gibi şaşkınlıkla ona anlamsız gözlerle baktılar. Sonra bir korku çılgılığı odanın duvarlarına çarparak pencereden dışarı döküldü. Sherlock Holmes'in kaşları çatılmıştı.

- Bayanlar lütfen çocukluğu bırakın da soracaklarıma dosdoğru cevap verin. Yoksa, polisin sizi uzun uzadıya sorguya çekmesine katlanmak zorunda kalırsınız!

32

SHERLOCK HOLMES

Sherlock Holmes, bir taraftan bunları söylerken, bir yandan da cüzdanından aldığı bir kağıda bazı şeyler yazıyordu. Yazısını bitirince, bir defa da yüksek sesle okudu:

- Lord Henry Malcolm, Elize Palas, Paris... Lady yaralı acele geliniz, Sherlock Holmes.

Döndü; odanın kapısında bekleyen polislerden birini çağırdı.

- Şu telgrafı hemen götürün... Acele çeksinler.

Polis selâm verip uzaklaşırken, Sherlock Holmes, yine Betsy'ye dönmüştü.

- Haydi anlatın bakalım; dün akşam burada neler oldu?..

- Lady bize bir arkadaşını beklediğini söylemişti. Bu geceyi Hizmetçiler Balosu'nda geçirmemiz için izin verdi. Yalnız, gitmeden önce sofrayı iki kişilik hazırlamamızı söyledi.

- Kimi bekliyordu?

- Kim olduğunu söylemedi. Bu, belki de Lord burada bulunmadığı zaman gelen kadındı.

- Şu halde, Lady Malcolm, kocasından habersiz misafir kabul ediyordu.

- Öyle değil, Mr. Holmes! Lord Malcolm, Lady'nin akrabalarına, eski arkadaşlarına önem vermez ve kendisi buradayken köşke gelmelerini hoş karşılamazdı. Lady de onları Lord burada

TEHLİKE İÇİNDEYİM

33

yokken çağırırdı. Arasıra onlarla beraber yemek yerdı. Fakat, Lord'un bunlardan haberi olurdu. Lady ondan hiç birşeyini saklamazdı.

- Ama belki dün akşam gelecek olan misafirin kim olduğunun bilinmesini istemiyordu. Hepinizin birden dışarı çıkmanıza izin vermesi de bunu gösteriyor. Betsy, çok kısa süren bir an, birşey söylemeden durdu. Sonra, birdenbire, bir solukta cevap verdi.

- Fakat, Pierre evdeydi.

- Söz öyle sanıyorsunuz ama, değil. Lady'yi öldürdükleri sırada Pierre burada yoktu. Sizin ar-

34

SHERLOCK HOLMES

kanızdan ona da izin vermiş olacak. Ben buraya geldiğimde saat onikiyi geçiyordu. Sokak kapısı aralıktı. Lady Malcolm ölmüştü ve...Pierre ortada yoktu! Betsy'nin yüzü sapsarı kesilmişti. Korkuyla çevresine bakındı.

- Aman Tanrım!.. Onun da başına birşey gelmiş olmasın!

- Öyle bir şey yok. Her yeri aradık. Odasına çıktık. Herşey yerli yerinde duruyor. Anladığıma göre, Pierre de çıkıp gitmiş olacak.

Hizmetçi kız şiddetle başını salladı.

- Hayır; bu olamaz, Mr. Holmes! Pierre bir

dakika bile Lady'nin yanından ayrılmaz. Hanımına o kadar bağlıdır ki, Lady için kendini ateşe bile atar...

Sherlock Holmes, dikkatle Betsy'ye bakıyordu.

- Doğru söyleyin, Betsy... Pierre ara sıra içki içer miydi?

- Hayır, Mr. Holmes! Kendisini tanıdığım günden beri içki içtiğini görmedim.

- Bir arkadaş... Meselâ bir kadın arkadaş var mıydı?

- Oh, Mr. Holmes! O bembeyaz saçlarıyla mı?

TEHLİKE İÇİNDEYİM

35

- O halde, köşkte bulunmayışına ne demeli? Bir kadın arkadaşı yok; içki içmiyor... Nerede bu adam?

Betsy, düşünür gibi durdu.

- Her taran aradınız mı, Mr. Holmes? Mahzene indiniz mi?

- İndim, ama içeri girmedim. Kapı kilitliydi. Pierre'in orada olmadığından eminim.

- Bir defa da oraya bakalım, Mr. Holmes! Mahzende, banyo ile tuvalet odasının kalorifer ocağı vardır. Ona Pierre bakmaktaydı.

Betsy kapıya doğru birkaç adım atmıştı ki, Sherlock Holmes, kolundan tutarak genç kadını durdurdu.

- Mahzenin kilitli olduğunu söyledim.

- Mahzenin kapısı hiç kilitlenmez... Onu kim kilitlemiş olabilir?

Mahzende ikinci bir ölü daha bulabilecekleri aklına gelince, meşhur dedektif titremekten kendini alamadı:

- Beraber inip bakalım, Betsy! Siz de gelin bizimle, Polly... Belki benim göremediğim birşey sizin gözünüze çarpar.

36

SHERLOCK HOLMES

Merdivenden aşağıya inince durdular. Kadınların her zaman açık olduğunu söyledikleri kapı kilitliydi. Sherlock Holmes, telâssızca, cebinden çıkardığı çelikten yapılmış bir âleti anahtar deliğine soktu. Kapı hemen açılmıştı. Sherlock Holmes, mahzendeki bir kaç lâmbayı yaktı. Karanlık olan ve bu yüzden insana ürperti veren mahzenin içi lâmbaların yanmasıyla bir anda ışığa boğuldu. Mahzende herşey yerli yerindeydi. İçeride kimseler yoktu. Orada da boğuşulduğunu gösterir bir belirti göremediler. Pi-erre'in ortalarda bulunmaması gitgide esrarlı bir hâl alıyordu.

Sherlock Holmes, artık Pierre'in de Lady Malcolm'u öldüren ya da öldürenlerle birlikte olduğunu düşünmeye başlamıştı.

Hiç durmaksızın ağlayan, gözyaşı döken hizmetçiler, hanımlarının cesedini bir defacık olsun görmek için ısrar ediyorlardı. Fakat, Sherlock Holmes, onları önce yemek salonuna götürdü. Betsy, daha sofraya bakar bakmaz, Lady'nin her zaman oturduğu yerinin boş ve düzenli olduğunu, bu duruma göre onun safraya oturmamış olduğunu söyledi.

- Lady her akşam olduğu gibi bu akşam da saat yedi'de yemek yemişti. Sonra, soğuk bir yemek hazırlamamı söyledi. İçine birkaç pasta koyduğum bir tabağı, biraz tavuk söğüşünü, peynir ve

TEHLİKE İÇİNDEYİM

37

zeytin gibi şeylerle sevdiği şaraptan bir şişeyi getirip sofraya koydum. Masayı, Lady'nin söylediği gibi, iki kişilik hazırlamıştım. Lady çoğu geceler geç yatardı. Canı isterse geceleyin biraz bir şeyler yediği olurdu. Sherlock Holmes, Lady böyle geç yattığı geceler neyle vakit geçirirdi? Ne yapardı? Diye sordu.

- Ya bir kitap okuyarak vakit geçirir veya dostlarına mektup yazardı. Bazen de kendi kendine şarkı söylerdi. Bazı geceler de hiç bir şey yapmadan oturur ve adeta dalarak uzun uzun düşünürdü.

- Yazı masasının anahtarını nereye koyardı?

- Genellikle yanında taşırdı. Yanına almayıp akşama kadar masanın üstünde bıraktığı da olurdu.

- Lady'nin düşmanı var mıydı?

Betsy, hiç sanmıyorum, böyle iyi bir insanın nasıl bir düşmanı olabilir? Diye cevapladı bu soruyu, kendinden emin bir şekilde.

- Bence yanılıyorsunuz bayan Betsy Lady'nin düşmanları vardı... Eğer öyle olmasa bu cinayetin sebepleri anlaşılamaz! Çünkü evdeki bütün değerli eşyalar yerli yerinde duruyor. Onlara hiç dokunulmamış. Lady Malcolm'un birşey çalmak için öldürülmediği besbelli.

38

SHERLOCK HOLMES

Bunun üzerine Betsy, Sherlock Holmes'e

- Dün sabah bankadan getirdiği parayı buldunuz mu? diye sordu.

- Bu para neredeydi? Belki cebindedir...

- Hayır; duvardaki gizli kasasında saklıyordu.

Sherlock Holmes, Betsy-ile beraber, gizli kasanın bulunduğu odaya gitti. Çok güzel eski bir Goblen halısının arkasında, duvara gömülü bir kasa vardı. Kasanın kiliti açıktı.

Kasanın kilitinin açık olduğunu gören Betsy kendini tutamayıp haykırdı:

- Lady hiçbir zaman kasanın kilitini açık bırakmazdı. Mutlaka paralarını çalmışlardır.

Sherlock Holmes kasanın kapağını açtı. İçi bomboştu.

Holmes dudaklarını ısırdı. Evdekilere göre cinayetin sebebi ortaya çıkmıştı.

Lady Malcolm bu parayı çalmak için öldürülmüştü. Şimdi hemen harekete geçmek ve çalman paraların numaralarını bankadan öğrenerek polise bildirmek gerekiyordu.

Görünüşe göre herşey cinayetin hırsızlık için yapıldığını gösteriyorsa da, aslında Sherlock Holmes bu kanıda değildi. Onun düşüncesine bakılırsa, cinayetin sebebi başka bir-şeydi. Bu düğümü muhakkak çözecek ve cinayetin asıl sebebini ortaya çıkaracaktı. Holmes bu kararı verince kendi kendine mırıldandı:

I

TEHLİKE İÇİNDEYİM

39

- Bunu yapacağım. Asıl sebebi mutlaka ortaya çıkaracağım!

Yavaş yavaş sokak kapısına gitti. Bazı bilgiler edinmek için otele gönderdiği Doktor Watson şu sıralar gelmek üzere olmalıydı. Çünkü oldukça gecikmişti.

40

SEDEEIILOCIK W

Sherlock Holmes yamlmıyordu. İki dakika sonra kapıdan giren Dr. Watson

- Getirdiğim bilginin önemli olduğunu düşünüyorum, dedi. Şimdi Gloupe Otelinde kalanların listesini

getirdim. İçlerinden birini, Lady Malcolm adına

bir erkek dün telefonla çağırtmış.

Sherlock Holmes merakla sorar.

- Bunu nereden öğrendin?

- Danışmadaki memur söyledi. Telefonla verilen emri kendisi almış. Telefondaki ses bir erkek sesiymiş. Mr. Lovel'in akşam üzeri gidip Lady Mary'yi görmesini bizzat kendisi söylemiş.

- Lady'nin bu gece öldürüldüğünü söyledin mi?

TEHLİKE İÇİNDEYİM

41

- Hayır; hiç öyle birşey söyler miyim? Yalnız bu Mr. Lovel'in kim olduğunu sordum. Aldığım bilgiye göre Mr. Lovel çok güzel, siyah saçlı bir kadınla birlikte seyahat ediyormuş. Görevli memur bu çiftin ya sanatçı veya buna benzer birşey olduklarını söylüyor. Çok paralı imişler. Zenginler gibi yaşıyorlar ve hergün çok para harcıyorlar-mış. Daha önemlisi... Mr. Lovel bu gece saat on-birde otele dönmüş.

- Peki Watson... Senin çabanla bu iş de biraz olsun ilerlemiş oluyoruz. Mr. Lovel'in dün akşam bir erkek sesi tarafından çağırılmış olduğunu biliyoruz ki, bu da epeyce birşeydir. Belki de telefon eden erkek Pierre'di. Şimdi anlamamız gereken bazı şeyler var. Bu çağırının doğru mu yoksa bir aldatmaca mı olduğudur. Mr. Lovel kimdir? Katil o mudur? Ben bütün bunları kısa sürede anlarız. Sen burada kal. Çünkü köşkü yalnız polislere bırakmak uygun değil. Burada birşeyi karıştırmamalarına dikkat et. Kadınları gözden uzak tutma. Eğer yeni bir haber alırsan polislerden biriyle bana hemen haber yollarsın. Ayrıca Lady Mary için bir tabut ısmarla.

- Sevgili dostum Holmes, gerekirse sizi nerede bulacağız?

- Şimdi doğruca Gloupe Oteline gidiyorum. Ondan sonra da eve giderek biraz dinleneceğim. Bir pipo içtikten sonra, saat dokuz sıralarında buraya dönerim.

42

SHERLOCK HOLMES

Sherlock Holmes yardımcısına selâm verdikten sonra şapkasını ve pardesüsünü alarak köşkten çıktı. Dr. Watson, sanki hiç birşey olmamış gibi dünyaya aldırış etmeden cadde boyunca uzaklaşan Sherlock Holmes'in arkasından şaşkınlıkla bakıyordu.

Acaba Sherlock Holmes'in bu görünüşü de bir hile miydi? Yoksa, çok sevdiği dedektiflik yüzünden karşılaştığı olaylar onda birçok hisleri yok mu etmişti? Artık o bir insan değil de, iz üzerine eğilmiş bir polis köpeği miydi? Bunların hiçbiri anlaşılır şey değildi.

43

ILOIEB'ÜM

\J akşam üzeri

uzun boylu, iyi giyimli bir adam Paris'ten Londra'ya gelmiş ve doğruca Malcolm'la-rın köşküne gitmişti. Bu adam, Lord Hen-ry'den başkası değildi. Telgrafı alınca vakit kaybetmemek için tuttuğu özel bir trenle Dover'deki vapura yetişmişti.

Köşke gelince, hiç acele etmeden, ağır ağır yürüyerek kapıdan içeri girdi. Acaba nasıl bir haber alacaktı? Eşi ile tanıştığını bildiği meşhur dedektifin gönderdiği telgraftaki yaralanma olayı nasıl bir sonuç vermişti? Kapıdan içeri girince kendisini karşılayan derin sessizlik, çiçeklerin ve çam fidanlarının genizleri yakan kokusu Lord'un vücudunu ürpertti.

44

SHERLOCK HOLMES

Baştan aşağıya bir değişikliğe uğramışa benzeyen köşkte ilk karşısına çıkan kimse Sherlock Holmes olmuştu.

- Sayın Lord'um; çektiğim telgrafla size fazla bir bilgi veremediğim için beni başışlayın. Çok acı olan bir olayı size birdenbire bildirmek istemedim.

- Ne demek istediğinizi anlayamadım, Mr. Holmes?

- Anlatamadım, sayın Lord. Eşinizi öldürdüler...

Lord Henry, koridorda bulunan bir sandalyeye tutundu. Ayakta güçlkle durabiliyordu.

- Öldü mü? Onun öldüğünü mü söylüyorsunuz?

Sherlock Holmes evet anlamında başını salladı.

Lord Henry bir an dalgın bir halde kaldı. Akli başından gitmiş gibi görünüyordu. Rengi sapsarı kesilmiş nefes alması zorlaşmıştı. Fakat bu durumu çok sürmedi.

Dudaklarını sıkarak doğruldu. Dikkatle dedektifin yüzüne bakarak:

- Anlatın, dedi. Benden hiç birşey saklamayın.

Sherlock Holmes tüm bildiklerini baştan aşağı anlattı. O anlatırken, Lord Henry., öldürülen kimse sanki eşi değilmiş de bir yabancıy-

TEHLİKE İÇİNDEYİM

45

mış gibi umursamaz bir tavırla dinliyordu. Sherlock Holmes sözlerini bitirince, Lord'un kaşları biraz çatıldı.

- Başka birşey bilmiyor musunuz, Mr. Holmes. Katil kim?

- Henüz kesin olarak bir bilgimiz yok...Kesin bir sonuca varmadan düşüncelerimi açıklamak âdetinde değilimdir, sayın Lord.

- Fakat, sizin neler düşündüğünüzü ben de bilmek isterim. Kimden veya kimlerden şüpheleniyorsunuz? Düşünürseniz, haklı olduğumu siz de kabul edersiniz. Lady'nin hırsızlık için mi öldürüldüğünü sanıyorsunuz?

- Siz de öyle düşünmüyor musunuz- Lord Henry?

- Bu olayda hırsızlıktan başka bir sebep olmasından korkuyorum.

Araştırmalarınızda sizi yanıltacak açıklamalarda bulunmuş olmam doğru olmaz.

Fakat ben, bu cinayette kıskançlığın büyük rolü olduğunu sanıyorum.

- Kıskançlık mı? Öyleyse, Lady Mary'yi seven başka birinin bulunduğunu zannediyorsunuz.

- Bir değil, belki birkaç kişi var. Ne o? Şaşırdınız mı? Mary çok güzel bir kadında. Onu gören erkeklerin hepsi ona tutulurdu, eskiden, tiyatrodan iken tanıştığı bazı kimselerle görüşmeye devam ediyordu. Yaşadığımız çevreye göre bunun

46

SHERLOCK HOLMES

TEHLİKE İÇİNDEYİM

47

doğru şeyler olmadığını siz de kabul edersiniz. Fakat ben Mary'nin hayatında başka bir erkek olduğunu aklıma bile getirmiş değilimdir. Böyle birşey söylemek istemiyorum. Dediğim, benimle evli olduğu için onu kıskananlar olduğudur.

- Çok kapalı konuşuyorsunuz, Lord Henry! Daha açık konuşmanızı rica edeceğim. Anladığıma göre, eşinizi kıskanan bir kadınla arkadaş olduğunuzu söylemek istiyorsunuz.

- Evet. Bu durumdan benim sorumlu olduğumu düşünüyorum. Siz hiç Helen Brever'den söz edildiğini duydunuz mu?

-At canbazı olan mı? Güzel Helen derderdi...

- Evet; evlenmeden önce benim metresimdi. Fakat benim ona karşı olan sevgim geçici olduğu halde, Helen bana bütün varlığıyla bağlıydı. Beni hiç unutmadı. Evlendikten bir yıl sonra yine karşıma çıktı.

- Bununla beraber, siz Lady Mary ile evli olduğunuz için tekrar bu kadına dönemezsiniz. Çevrenizden çekinirdiniz.

Lord Henry, bu sözleri söylerken acı acı gülümseyen dedektife onu küçümser gibi bakmaktan kendini alamadı.

- Bu seferki Paris seyahatimde Helen Breven ile beraberdim.

- Şu halde, Lady Malcolm'un öldürülmesi olayında onun parmağı olamaz, değil mi?

- Evet; çok doğru... Fakat kendisine bağlı olan arkadaşları ve yakınları vardır. Mary'yi belki onlar öldürmüşlerdir. Böylece, Helen Breven ile evlenebileceğimi düşünmüş olacaklar.

- Miss Helen'e bu yolda hiç umut verdiniz miydi?

Lord Henry, karşısındakini küçümseyen bir bakışla dedektifi süzdü.

- Yoksa beni mi suçlandırıyorsunuz? Ben Helen'e böyle bir vaadde bulunmadım. Mary'yi severdim. Bu Paris yolculuğunu Helen'i kıramadığım için yaptım. Ona, onun isteklerine karşı kendimi zayıf buluyordum.

- Telgrafımı aldığınızda Miss Helen yanınızda mıydı?

- Evet yanımdaydı. Fakat uyuyordu. Yani telgrafı görmedi. Ona haber bile vermeden yola çıktım. Yarın o da dönmüş olacak. Zaten daha fazla kalamaz. Londra'ya dönmek zorunda...

- Pekâlâ, Lordum! Bu açıklamalarınız belki bir işimize yarar. Şimdi sizden bir isteğim var. Miss Helen'in akraba ve arkadaşlarının adreslerini bana verebilir misiniz?

48

SHERLOCK HOLMES

- Bunu veremeyeceğim için üzgünüm. Bunların hiç birini tanımıyorum. Onlarla hiçbir şekilde ilgilenmedim.

Sherlock Holmes defterine birkaç not aldıktan sonra, Lord Henry'ye baktı. Dudaklarında, gizlemeye çalıştığı alaycı bir gülümseme vardı.

- Bu büyük acınız sırasında sizi bir de ben üzüntüye sokmayayım, dedi.

Katil hakkında gerekli araştırma ve incelemeleri yapmamda sizce bir sakınca yoktur sanırım; değil mi?

- Ne demek istediğinizi anlamadım. Mr. Holmes! Eğer geldiğim zaman burada bulunmasaydınız, ilk işim sizi aratmak ve çağırmak olacaktı. Bu müthiş cinayetin beni yeteri kadar üzmediğini mi sanıyorsunuz?

- Beni bağışlayın, Lordum... Ben burada sadece görevimi yapmak için bulunuyorum. Sözlerimle sizi kızdırdımsa...

Lord Henry, elinin bir işaretiyle Sherlock Holmes'in daha fazla konuşmasını önledi.

- Bu iş de sizi sadece görevli bir dedektif olarak görmüyorum. Siz, aynı zamanda Mary'nin arkadaşısınız da... Bunun içindir ki size başka bir bilgi daha vermek istiyorum. Öyle sanıyorum ki, bu sizi şaşırtacaktır. Şunu okuyun Mr. Holmes!

1

TEHLİKE İÇİNDEYİM

49

Lord Henry, birkaç gün önce Lady Mary'den aldığını söylediği bir mektubu dedektife uzatıyordu.

Sherlock Holmes Lord'un uzattığı mektubu aldı. Kâğıtta şunlar yazılıydı:

"Sevgili Henry,

"Bana beşbin Sterlinlik bir çek göndermeni rica edeceğim. Bu paranın size biraz fazla görüneceğini biliyorum. Fakat terzimle olan hesabımı hemen kesmek istiyorum ki, bu para da ancak yeter. Paris'te bulunduğunuz şu sırada epeyce masraflarınız olduğunu biliyorum. Fakat istediğim bu beşbin Sterlini o hesaba katmanızın size bir zararı olmayacağı kanısındayım. Birkaç gün sonra sizden biraz daha para göndermenizi de isteyeceğim. Ben iyiyim. Beni merak etmeden güzel güzel eğlenin. Kendisini tanıımıyorsam da, okul arkadaşınıza selâm ve saygılarımı iletin."

Mary

Sherlock Holmes mektubu okumayı bitirince, başını kaldırdı.

- Peki; sonra?

50

SHERLOCK HOLMES

- İstediği çeki hemen gönderdim. Sizin de söylediğiniz gibi, karım bu parayı almış. Fakat bu iş-de önemli olan nokta, paranın terziye verilmemiş olmasıdır. Mery'yi daha çok memnun etmek için terzisine telgraf çektim. Onlara olan borcunu ayrıca ödemek ve çekdeki parayı Mary'e bırakmak istiyordum. Fakat gelen karşılıklı, Mary'nin diktirdiği elbiselerin parasını hemen verdiği ve borcu olmadığı bildiriliyordu.

- Demek ki bu para başka bir yere veya kimseye verilecekti?

- Evet; tam düşündüğümüz gibi, karımın benden gizlediği bir yere ya da kişiye verilecekti. Mary daha önceleri benden hiç bir şey gizleme-miştir. İlk olarak yalan söylüyordu. Bu parayı kime, niçin vereceğini benden saklıyordu.

Sherlock Holmes derin bir düşünceye dalmıştı. Bir melek kadar temiz olduğuna yemin edeceği Lady Mary, bu parayı ne yapacağını niçin gizlemişti acaba? Lord'un yaptığı bu açıklamaya ve mektupta okuduklarına göre, şimdi kasada bulunmayan beşbin Sterlin çalınmamış, gece gelen misafire verilmişti.

O halde, Lady Mary Malcolm niçin öldürülmüştü?

Gece gelen kimdi?

Parayı alan ile katil aynı kişi miydi?

TEHLİKE İÇİNDEYİM

51

Sherlock Holmes araştırma ve incelemelerini daha çok derinleştirmeye karar vererek köşkten ayrılmaya hazırlanıyordu ki, Lord Henry:

- Eşimi sevdiğimi size söylemiştim, dedi. Bana inanıp inanmamak sizin bileceğiniz şeydir. Fakat sizden istediğim şey, bu vakitsiz ölümün öcü alınmalıdır. Mutlaka alınmalıdır... Araştırma ve incelemeleriniz için istediğiniz kadar para harcayabilirsiniz. Varımı yoğunluğumu harcamanıza razıyım. Katil ister Helen olsun, isterse onun yakınlarından veya arkadaşlarından biri olsun, kanunun pençesinden kurtulmamalıdır. Emeklerinize karşı size borçlandığım para bunların dışındadır.

Dedektifin yüzü birdenbire kıpkırmızı kesildi. Soğuk bir sesle :

- Ben, Lady Malcolm tarafından çağırıldığım için bu işe el koydum, dedi. Evet; şimdiye kadar bir ipucu elde edemedim. Fakat bu işi sonuçlandırır ve onu öldüreni bulursam, bu işin içyüzünü ortaya çıkarırsam duyacağım zevk ve gurur bana yeter. Bundan ötürü, bana ayrıca para verilmesini kabul edemeyeceğim. Sherlock Holmes, bunları söyledikten sonra, hafif bir selâm vererek kösteki araştırmalarına devam etmek için Lord Henry'nin yanından ayrıldı.

52

Sherlock Holmes, Lord Henry'nin

yanından çıkınca, Lady Mary'nin yatak odasının pencereleeri önündeki terasa çıkan merdivenlere doğru yöneldi. Birkaç adımda terasa çıkarak, pencereden içeri baktı.

Lady Mary, Doktor Watson'un getirtmiş olduğu bir tabuta

yatırılmıştı. Yüzünde yalnızca hafif bir sarılık vardı. Beklenilmeyen, bir anda gelen ölüm bile genç kadının güzelliğini bozmaya kıyamamıştı.

Sherlock Holmes gizleyemediği bir üzüntü ile pencerenin önünden çekileceği sırada, oda kapısının aralandığını ve Lord Henry'nin içeri girdiğini gördü.

TEHLİKE İÇİNDEYİM

53

Lord Henry'nin çektiği acı yüzünden okunabiliyordu. Tabutun içinde, çevresindeki çiçeklerin arasında yatan karısının önünde bir an durduktan sonra, yavaş yavaş dizlerinin üstüne çöktüğünü gördü. Yüzünde görenleri korkutacak bir acının izleri vardı.

Sherlock Holmes, Lord'un yüzünü avuçları içine alarak bir müddet öylece durduğunu sonra da çok kuvvetli bir rüzgârın devirdiği bir ağaç gibi yere, sevgili karısının tabutunun yanına yıkıldığını gördü.

Uzun bir zaman bu halde kalan Lord'un uzun bir iniltiden sonra Mary'nin yüzüne bakarak ağlamaya başladığını farkettiler.

Lord böylece bir müddet ağladıktan sonra ayağa kalktı. Biraz önce dedektifin kaybolan parayı aradığı gizli kasaya yaklaştı. Titreyen elleriyle kasayı açtı. Sağ eli birkaç saniye kadar kasanın içerisinde dolaştı ve kasanın içinde gizli bir gözü açarak elinde bir mektup paketi olduğu halde kasanın yanından çekildi. Lâmbanın yanına gelerek, bu mektupları birer birer gözden geçirmeye koyuldu. Sherlock Holmes, bulunduğu yerden, bu mektupların Lord'un iri ve kaba yazısıyla değil, sık ve ince bir yazı ile yazılmış olduğunu görebiliyordu.

I

54

SHERLOCK HOLMES

Pencere hafifçe aralık olduğundan Lord'un kendi kendine mırıldandıkları dışarıdan duyula-biliyordu.

"İşte bütün mektuplar elimde... Ah Mary! Senin yaptıklarını şu dünyada hiç kimse bilemeyecektir. Başkalarının beni suçlandırmasını her şeye tercih ederim... Senin ölümüne bir de halkın alaylı sözlerinin katılmasını istemem!"

Lord bunları söyledikten sonra, elindeki mektupları tekrar paket yaparak kasaya yaklaştı. Paketi kasanın içindeki gizli göze tekrar yerleştirdikten sonra kapadı. Kasayı kilitleyip üzerinden anahtarı alıp cüzdanına koydu.

Tekrar kendi kendine: "Benden başka hiç kimse bunların burada bulunduğunu bilemez," dedi. "Ben hayatta oldukça bu mektupları kimse okuyamayacaktır. Odadaki sandalyelerden birini alarak tabutun yanına koydu; oturdu. Sevgili karısının güzel yüzünü son kez seyretmeye koyuldu. Sessizce ağlıyor, gözyaşları ince bir iplik gibi yanaklarından aşağı süzülüyordu.

Lord Henry sessizce ağlarken, Lady Mary'nin dudaklarında sanki bir gülümseme vardı.

55

ISHMFIT BHİĞİŞTİMroiR

London'da'nın en büyük yapılarından biri olan Gloupp Oteline gelip giden turistler o kadar çoktur ki, her saat başında değişen bu insanlar arasında birini aramak ve bulmak çok güçtür.

O gün öğleden sonra otelin kapıcısının yanına uzun boylu, iri yarı bir yardımcı verilmişti. Bu yeni adam, Sherlock Holmes'in yardımcısı Dr. Watson'a ikiz kardeşmiş gibi benziyordu.

Sherlock Holmes sabahleyin otele gelmiş ve direktörü görerek, Lady Mary Malcolm'un öldürüldüğünü, otelde şüpheli bir kişinin bulunduğunu bu yüzden otelde bazı incelemeler ve araştırmalar yapacağını söylemişti. Bütün İngiltere'de ve hele Londra'da onu öylesine tanıyor ve

56

SHERLOCK HOLMES

TEHLİKE İÇİNDEYİM

57

seviyorlardı ki, kendisine bütün kapılar açılır ve herkes ona yardıma koşardı. Sherlock Holmes'in yanıldığını veya üzerine aldığı işi sonuçlandırmadığını gören yoktu.

Meşhur dedektif, ilk iş olarak, otelde oturanların yazılı olduğu defteri inceledi. Aradığı isim, Mr. Lovel'di kendisini otelin defterine "geliriyle geçinir" diye yazdırmıştı. Otelin direktöründen, Mr. Lovel hakkında aldığı bilgiye göre, adam güzel giyiniyordu. Çelik parıltılı koyu mavi gözlerine rağmen, ilk bakışta doğulu bir insana benziyordu. Parlak siyah sakalı çok düzgün kesilmişti. Elleri bir kadınıninki kadar inceydi. Ellерinin bu kadar ince olması daha otele geldiği anda Sherlock Holmes'inde gözüne çarpmıştı.

Sherlock Holmes'in otele geldiği o günün sabah gazetelerinde cinayete dair bir haber bulunmamasına memnun olmuştu.

Otelin direktörüne:

- Kimden şüphelendiğimi sizin dışınızda başka kimsenin bilmesini istemiyorum, bu yüzden ağzınızı sıkı tutmalısınız, dedi. Çünkü ne siz ve ne de adamlarınız dedektifliğin inceliklerini bilemez ve bunu etrafınızdakilere hissettirirsiniz. Çok zeki olan fakat kendisinden şüphe ettiğimizi bilmeyen katil bunu anlarsa, yakasını elimizden kurtarabilir. Onun için, ben birşey düşünüyorum. Beni de adamlarınızın arasına almanız ve bir iş vermeniz gerekiyor. Öyle sanıyorum ki, bütün misafirleriniz öğle yemeklerini burada yemektedirler. Böylece onu daha yakından görür ve inceleyebilirim.

- İstediklerinizi yapabilirsiniz, Mr. Holmes. Bakın aklıma ne geldi? Yemek salonumuzda şef garson görevini ister misiniz?

Bir saat sonraydı. Sherlock Holmes, burnunun yanlarına ve ağzının köşelerine çizdiği buruşukluklarla en yakın arkadaşlarının bile kendisini tanıyamayacakları bir kılığa girmiş ve şef garsonluk olan işine başlamıştı.

Bu arada, kapıcının yanına yardımcı olarak yerleştirdiği yardımcısı Dr. Watson'u bir kenara çekerek:

- Lovel denilen bu adama çok dikkat edecek ve onu gözden kaçırmayacaksın, demişti. Otelden çıkar ve arabaya binerse, derhal onun nereye gittiğini mutlaka öğreneceksin. Ben sokağa bizim polislerden birini koydum. Eğer gerekirse herifi hemen tevkif edecektir. Lovel'in yanındaki kadına gelince, onu gözden kaçırmamak işi de bana kalıyor.

Doktor Watson hayretle.

- Fakat hem onları incelemek, hem de şef garsonluk işini birden nasıl yapacaksınız?

- Bunlar düşünölmeye değmez şeylerdir. Watson! Ben şimdiye kadar böyle iki işi değil, daha fazlasını bile bir arada yapmayı başardım.

58

İŞ MAŞMBA

Oherlock Hol-

mes'in otelde işe başladığı ilk gün Mr. Lo-vel odasından çıkmadığı gibi, aşağı da inmemiş ve yemeğini yukarıda, odasında yemişti, odalarına bakan garson Mr. Lovel ve bayan Elvira'nın çok zengin kimseler olduklarını ve avuçları dolusu para harcadıklarını söylüyordu.

Otelde 27 ve 28 numaralı odalarda kalıyorlardı. 26 numaralı oda, geleceğini bildiren bir misafire ayrılmıştı. Sherlock Holmes de kendine 29 numaralı odayı açtırdı. Fakat direktöre de sormaktan kendini alamadığı için:

- Fakat şunu anlamıyorum, bu gelecek olan kimse 26 numaralı odayı nasıl isteyebildi? Dedi.

TEHLİKE İÇİNDEYİM

59

- Birinci katta özel banyosu olan bir oda istemişti. 26 numara öyledir. 29 numaranın banyosu olmadığından müşteriler pek istemezler.

- Gelecek müşteriye tanıyor musunuz?

- Hayır; kendisini hiç görmedim. İşte gönderdiği telgraf...

Sherlock Holmes, Paris'ten çekilmiş olan telgrafı alarak okudu:

"Glouppe Oteli

Londra "Birinci katta banyo salonu olan bir oda ayırınız.

Baron Balir'

- Evet; bu telgraftan fazla birşey anlaşılmıyor. Tam bir Fransız ismi. Belki bir tesadüftür, belki de Lovel'in suç ortaklarından biri...

Sonra, 29 numaralı odaya girdi. Fakat 28 numaralı oda ile bu oda arasındaki kapının önünde büyük ve ağır bir dolap olduğunu görünce canı sıkıldı. Kapısını iyice kapatıp sürgüledikten sonra, ilk işi, dolap ile hemen arkasındaki ara kapıda ufak birer gözetleme deliği açmak oldu. Bunları kolayca başarmıştı.

Fakat, bir süre sonra uğraşmalarının boşa gittiğini anladı. Odadakileri göremediği gibi, ne

60

SHERLOCK HOLMES

konuştuklarını da duyamıyordu. Daha fazla vakit kaybetmek istemediğinden hemen otelin direktörüne koştu.

- Bana bütün odaların kapısını açacak bir anahtar lâzım. Baron birkaç gün içinde geleceğine göre, 26 numaralı odada bir saat kadar kalabilirim sanıyorum. Direktörün verdiği anahtarı alarak, doğruca 26 numaralı odaya gitti. İçeri girerek, kapıyı iç taraftan sürgüledi. Sonra, hiç gürültü çıkarmadan iki odayı ayıran kapının yanına gitti. Ayakkabılarının altında keçe olduğu için, yürürken hiç bir ses duyulmuyordu. Eğildi, anahtar deliğinden yandaki odaya baktı. Tam önünde, arkası kendisine dönük, kızıla yakın kumral saçlı, çok güzel bir kadın oturuyordu. Önündeki masanın üstüne konulmuş bir aynanın yardımıyla, iri taneli incilerden yapılmış bir tacı saçlarının arasına yerleştirmek için uğraşıyordu. Lovel de onun biraz ilerisinde, bir şezlonga oturmuştu. Biraz sonra kadının sesini duydu.

Kadın gülerek :

- Bu inciler artık benim olduğu için çok sevinçliyim, diyordu. Ne zamandır bunları almanı istiyordum.

- Biliyorum, sevgilim. Fakat ne pahalı şeyler olduğunu da unutma!

61

TEHLİKE İÇİNDEYİM

- Düşündüğün şeye bak! Şimdi senin için paranın lâfı mı olur! Sendeki para... Erkek, rahatsız olmuşcasına, oturduğu yerde kımıldadı.

- Allahını seversen biraz yavaş konuş. Oteldeyiz... Duvarların kulağı vardır. Genç kadın bir kahkaha attı.

- Çok tabansızsın, Lovel! Ne de güzel parlıyor-lar, değil mi?

- Evet; şimdiye kadar taktığın yalancı incilerden çok farklı. Aralarındaki farklı bir çocuk bile görür... Sana da ne kadar yakışıyor...

62

SHERLOCK HOLMES

- Bunları nerede buldun kimbilir! Sahi... kimden aldın bu incileri?

- Bileceksin de ne yapacaksın? Yalnız, saraya mücevher satan kuyumcuların birinden aldığımı söyleyebilirim.

- Kaça aldığını da söylemez misin?

- İki bin Sterlin ödedim.

Genç kadın çocuksu bir tavırla ellerini çırpıttı. Sevincinden yerinde duramıyordu. İncilerin bu kadar pahalı olduğunu öğrenince sevinci daha da artmıştı. Bu sevinçle, kendini tutamayıp:

- Artık bizim için daha rahat yaşamının yolları açıldı, diye bağırdı. Kocasını istemediği halde, şu akılsız kadının bizi evine çağırmasına hâlâ şaşıyorum!

Erkek, önleyemediği bir hiddetle ayağa fırlayı-vermişti.

-Yeter artık... Sus diyorum sana!

Sherlock Holmes'in kalbi şiddetle çarpmaya başlamıştı. Elvira'yı ve Lovel'i evine çağırın kadın mutlaka Lady Mary idi. Sherlock Holmes sağlam iz üzerinde olduğunu anladı.

Genç kadının sesini duyunca, bütün dikkatini kulaklarına vererek tekrar dinlemeye başladı.

- Senin bu halini gören birisi, bir cinayet işlemişsin de korkuyorsun sanır!

Halbuki neymiş?

TEHLİKE İÇİNDEYİM

63

Çok zengin olan birinden birkaç bin Sterlin almışsın... Hepsi bu kadar!..

- Eğer bir duyulursa, bizi deliğe tıkmalarına yeter!

- Kim duyacak? Ne seni, ne de beni gören oldu...

- Bizi yakalamaları için görmeleri şart değil. Şu mel'un dedektifin işe karışmış olmasından korkuyorum. O kadının çok eski arkadaşıydı.

- Demek ki ona hâlâ acıyorsun? Yoksa o tepsi suratlı kadına mı tutuldu?

Salak!

- Ona tutulduğum falan yok ama, ölmesi iyi olmadı. Tayni'nin bizi pis bir işe bulaştırmış olmasından korkuyorum.

- Burası doğru... Tayni'nin yaptığı bence de eşeklik! Polisin eline düşmemenin yolunu da kendisi bulsun... Hoş! Yattığı o yerde kimsenin onu bulacağını pek sanmıyorum.

- Neyse... Biz de yarın, öbürgün buradan gideceğiz. Hemen gitmek budalalık olurdu. Fakat buralarda daha fazla durmak da istemem. İçimde bir korku var.
- Sen de ne kadar kuruntulu oldun, Lovel! Su gibi şampanya akıtılacak böyle bir günde, bir ölünün yanındaymış gibisin! Bu halinle tıpkı Lord Malcolm'a benziyorsun!

64

SHERLOCK HOLMES

- Sen çeneni tutmayacak mısın?
- Ne oldu yine?
- Sana isim söyleme diyorum!

Lovel, hırsından yerinde duramıyordu. Yüzü mosmor kesilmişti. Genç kadın umursamaz bir halde adama baktı.

- Ne varmış bunda?
- Bu işte ben yalnız değilim. Eğer Tayni ile ben yakalanırsak, sen de gidersin deliğe...
- Püf... Bana hiç bir şeycik yapmazlar!
- Öyle mi sanıyorsun? Biz yakalanırsak, sen savuşup gideceksin demek?
- Yerimden bile kımıldamam. Sizin yaptıklarınızdan beni sorumlu tutamazlar.
- Sen öyle düşün! Fakat kanun başka türlü düşünür.. Bir adamı cinayet işlemeye yöneltmek, insanın o cinayeti kendisi işlemesinden daha ağır bir suçtur. Elvira omuzlarını silkerek, tekrar aynaya döndü. İncileri saçlarının arasına yerleştirirken, dudaklarında alaycı bir gülümseyiş belirmişti.
- Sen artık çekilmez bir insan oldun, Lovel! Seninle çekişmeye vaktim yok... Yaşasın Paris!.. Yaşasın eğlence!.. Ve, yaşasın Elvira!.. Bana bir şampanya daha ver, sevgilim!..

TEHLİKE İÇİNDEYİM

65

Erkeğin doldurup uzattığı kadehi dudaklarına henüz dokundurmuştu ki, odanın kapısı vuruldu. Lovel, boş bulunarak, bir yerine iğne batırılmış gibi yerinden sıçradı. Sonra, kendini toplayarak seslendi:

- Giriniz!
Gelen, kapıcının yardımcısıydı. O gece için istedikleri opera biletlerini getirmişti. Biletleri verdikten sonra, araba isteyip istemediklerini sordu. Elvira, erkeğin cevap vermesine fırsat bırakmadan:
- Elbette istiyoruz, diye bağırdı. Buradan oraya kadar yürüyerek gidecek değiliz ya!

Lovel, kapıcının yardımcısıyla odadan çıkmıştı. Sherlock Holmes de anahtar deliğinin önünden ayrılmak üzereydi ki, kadının mırıldandığını duydu.

- Pinti herif! para harcamaktan ödü patlıyor... Daha pahalı oluyor diye otelin arabalarıyla gitmekten kaçınıyor. Ama bu artık daha fazla sürmez... Bıktım bu adamdan... Peşimde yüzlerce erkek var. Bir işaretime bakıyorlar. Ne vakit istesem başımdan atarım, gider... Şu incileri aldıldım ya, üst yanı bana vız gelir!

66

Yarım saat sonraydı. Sherlock Holmes Londra'nın bir takım mücevhercilerini dolaşiyor; Lovel'in bu incileri nereden ve kimden aldığını öğrenmeye çalışıyordu. Fakat bütün gayreti boşuna gitmişti. Hiç kimse böyle bir şey satmış değildi. Sherlock Holmes, kendi kendine, "Bu inciler Londra'nın büyük dükkânlarının birinden alınmış olmalı! Bu kadar pahalı bir mücevher, öyle rastgele her dükkânda bulunmaz..." diye düşündü. Şehrin sayılı olan dört büyük mücevhercisini dolaşıp onlardan da aynı cevabı aldıktan sonra aklına bir şey geldi. Elvira, az önce, Lovel'in çok pinti olduğunu söylemişti. Öyleyse, ya inciler sahteyse? Ya bunlarla kadını aldattıysa!..

Bu cinayet işini eline aldığından beri ikinci defa olarak, Holmes'in dudaklarında bir gülümseme belirdi. O anda yanında biri bulunsaydı, meşhur dedektifin şöyle mırıldandığını duyardı.

"Hırsız herif. Metresine yalancı incileri vere-

TEHLİKE İÇİNDEYİM

67

rek, parayı kendine sakladığını yüzünden anlamalıydım. Şimdilik şu incilerin peşinden koşmayı bırakalım da, Tayni'yi bulmaya çalışalım... Operaya onlarla beraber gider, ne yaptıklarını ve kimlerle konuştuklarını görürüm. Elvira ile Lovel için locadaki iki yer ayrılmıştı. Bu durumda, Sherlock Holmes de kendisi için aynı locada bir yer ayırttı. Evine dönerek hazırlandı. Kumral saçlı, incecik kıvrık bıyıklı, güzel yüzlü bir adam olarak yola çıktı. Operaya geldiğinde, Elvira ile Lovel'i locada buldu. Genç kadının üzerinde çok sık bir gece tuvaleti vardı. İncileri, bir gerdanlık gibi boynuna takmıştı. Sherlock Holmes, ışıklar altında pırıl pırıl parıldaayan incilere baktı. Bunlar, balmumu ile balık tutkalından hazırlanmış, gerçeklerinden ayırt edilemeyecek kadar güzel olarak çok ustalıkla yapılmış taklit incilerdi.

İkinci perdenin sonlarına doğruydu. Bulundukları locaya kumral bıyıklı, zayıf bir genç girmişti. Elvira ve Lovel bu yeni geleni eski bir ar-kadaşlarıymış gibi karşıladılar. Genç adam, locaya girer girmez her ikisini de selâmladı ve Lovel'e eğilerek, yavaş bir sesle:

- Nasıl, oyunu beğendiniz mi? Diye sordu.

- Ben buraya, daha çok Elvira hoşlanıyor diye geldim, Kont. Operayı çok seviyor. Bense fena halde sıkılıyorum. Boğulacak hale geldiğim yer-

68

SHERLOCK HOLMES

den bir dakika evvel kurtulmaktan başka birşey düşünemiyorum. Otele dönüp de bir buzlu şampanya içince ancak kendime gelebileceğim.

Genç adam, locanın bir köşesinde oturan yabancıya yan gözle bakmış ve Lovel'e doğru biraz daha eğilmişti. Zor duyulabilen bir sesle:

- Benim de çok canım sıkılıyor, dedi. Gazetelerin bugün çıkardığı ikinci baskıyı gördünüz mü?

- Hayır; önemli bir şey mi var? Yine bir savaştan mı bahsediyorlar?

- O kadar korkunç değil. Bir cinayet işlenmiş. Lady Malcolm'u boğmuşlar. Size Hyde-Park'ta gösterdiğim kumral saçlı güzel kadını...

Elvira söze karıştı: Olaydan habersizmiş gibi.

- Oh! Ne müthiş şey! Bunu yemekten önce söylememeliydiniz, Kont. Şimdi bütün iştahımı kaybedeceğim.

- Affedersiniz, efendim. Hakkınız var. Bu haberi böyle birdenbire vermemeliydim. Fakat, Lady Malcolm'u çok severdim de, düşünemedim. Belki siz de biliyorsunuz... Eski bir tiyatro sanatçısıydı.

Lovel başını salladı.

- Evet. İsmi de galiba Mary Tamania olacak Gençliğimde onu çok gördüm. Güzel bir kadındı.

TEHLİKE İÇİNDEYİM

69

Elvira, yanındaki adama hiddetle baktı. Kendisinin yanında bir kadının, hatta isterse ölmüş olsun, güzel olduğunun söylenmesine tahammülü yoktu.

Bu sırada perde kapanmış olduğundan üçü de kalktılar. Sherlock Holmes kenara çekilerek onlara yol verdi. Elvira, tarn Sherlock Holmes'in önünden geçerken yavaşça başını çevirmiş, dedektife doğru büyüleyici bir bakışla bakmıştı.

vlnbeş dakika sonra, Sherlock Holmes otele dönmüş ve yemek salonundaki görevine başlamıştı. Az önce opera locasında oturan adama hiç benzemiyordu.

Lovel ve yanmda-kilerin masasına Sherlock Holmes

----- bakıyordu. Yemek masasının üstü en seçme yemekler ve turfanda mey-valarla bezenmişti. Şampanya su gibi akıyordu. Dedektif görevini çok güzel yapıyor; bu sırada da aralarındaki konuşmayı rahatça dinleyebiliyordu. Hemen yanlarındaki başka bir masada oturanlar, yüksek sesle, Lady Malcolm'un ölümünden ve gazeteler de çıkan haberlerden sözediyorlardı. Sherlock Holmes'in operada gördüğü adam, bir ara, yanlarındaki masada konuşulanlara kulak verdi.

Sonra, Lovel'e dönerek:

TEHLİKE İÇİNDEYİM

71

- Duydunuz mu, dedi. Polis işe elkoymuş. Katilin bulunması görevini de şu meşhur dedektife vermişler.

- Mutlaka Sherlock Holmes'tir.

- En doğrusu da buydu. Böyle önemli işlerde ilk akla gelen de o oluyor. Ama bana bu adamı dev aynasında görüyorlar gibi geliyor. Bence, adam sadece çok şanslı...

- Olabilir. Ben bu cinayet hikâyelerinden hiç hoşlanmıyorum.

Lovel, bu sırada yanı başlarında birşeyler yapıyormuş gibi görünen Sherlock Holmes'e seslendi:

- Bana en iyisinden bir kaç puro getirin!

Dedektif, lokantanın öteki garsonlarına taş çıkartacak bir incelikle geri geldiğinde, billur bir tabağın içinde en iyilerinden seçilmiş Havana Puroları vardı. Lovel ile Kont bunlardan birer tane aldılar. Sherlock Holmes, hafifçe eğilerek :

- Affedersiniz, efendim, dedi, puroların parası ayrıca ödeniyor...

- Öyle mi? Bilmiyordum. Şunu alınız da bozdurup veriniz.

Lovel iç cebinden çıkardığı tıka basa dolu bir cüzdandan çektiği parayı Holmes'e uzattı. Sherlock Holmes parayı alarak biraz uzaklaştıktan

72

SHERLOCK HOLMES

sonra parayı incelerken gözleri sevinçle ışıldadı. Paranın üzerinde uzunca bir çizgi vardı ve bu büyük önem taşıyordu. Lady Malcolm'a gelen çekin karşılığını ödeyen banka memurunun kendisine anlattığına göre, Lady Malcolm çeki imza ederken biraz telâşlı ve heyecanlıymış. Nasıl olmuşsa olmuş, kalem elinden kaymış ve oradaki paralardan birkaçının üstü çizilmiş. Şimdi elinde olan para, bu çizilmiş paralardan biriydi. Sherlock Holmes, bu parayı cebine attı ve onun yerine cüzdanından başka bir para çıkarıp bozdurdu. İçinden puroların parasını ayırıp, üst tarafını Lo-vel'e götürdü.

Masaya döndüğünde Elvira konuşuyordu :

- Biz yarın buradan gidiyoruz, Kont. Siz daha kalacak mısınız?

- Henüz bir karar vermedim. Gidip gitmeyeceğim, biraz da burada eğlenip, eğlenemeyeceğime bağlı! Londra'da da insan pek eğlenemiyor...

Sözünü kesti. Sherlock Holmes'e dönerek sordu:

- Şu karşıda oturan ve durmadan bizim masamıza bakan adamı tanıyor musunuz?

Köşedeki masada... Sakalı, bıyığı olmayan adam...

- Tanırım, efendim. Birmingham Piskoposudur... Gözleri rahatsız olduğundan, her zaman öyledir. Sizden önce başkaları da sordular, efendim.

TEHLİKE İÇİNDEYİM

73

Sherlock Holmes, aceleyle masadan ayrıldı. Bir işi varmış gibi büfeye doğru ilerledi. Az önce piskopos olduğunu söylediği adamın yanından geçerken bir an duraksadı ve çok hafif bir sesle mırıldandı:

- Öyle takip ediyormuş gibi bakma! Müşterilerin dikkatini çekiyorsun...

Sonra, büfeye gitti. Biraz oyalandı ve tekrar Lovel ile Elvira ve Kont'un bulunduğu masaya döndü.

Lovel, onun geldiğini görünce, eliyle yanına çağırdı.

- Sen Sherlock Holmes dedikleri adamı tanıyor musun?

Dedektifin kılı bile kıpırdamamıştı. Büyük bir soğukkanlılıkla :

- Sherlock Holmes mi dediniz, Sir! diye sordu. Bizim asansöre bakan çocuk mu?

Lovel, kendi kendine, "Ne aptal herif..." dedikten sonra, cevap verdi.

- Hayır canım o değil! Şu gazetelerde sık sık adı geçen meşhur dedektif. Belki görmüşsünüz-dür de, tanırırsınız diye sordum.

- Bizim otelimize öyle adamlar gelmez, efendim!

74

SHERLOCK HOLMES

TEHLİKE İÇİNDEYİM

Masadakiler birbirlerinin yüzüne bakıp gülüştüler, bu adam güzel servis yapıyordu, ama çok budala birşeydi. Otelde kalanların hepsinin normal insanlar olduğunu sanıyordu.

Saatler geçmiş ve gece oldukça ilerlemişti. Sherlock Holmes, onların kapıya doğrulduklarını görünce, Kontu uğurladıktan sonra odalarına çıkacaklarını sanmıştı. Fakat, kapıya geldikleri zaman, Lovel'in aklına birşey gelmiş gibi Kont'a:

- Ben de sizinle beraber çıkacağım, dediğini duydu. Hava açık ve güzel. Bugün hiç dışarı çıkmadım. Biraz yürümek istiyorum.

75

Otelin holünde bir kanepede oturmakta olan bir adam, Sherlock Holmes'in ufak bir işareti üzerine, yandaki kapıdan çıkarak gözden kayboldu. Kont ile Lovel beraberce ilerlerken, yolun karşı kaldırımında giden başı kasketli adamın kendilerini izlediğini akıllarına bile getirmiyor-lardı. Bu kasketli adam, Sherlock Holmes'in yardımcısı Dr. Watson'dan başkası değildi. Bu sırada Sherlock Holmes kendine ayırttığı 29 numaralı odaya çıkmış ve yatağa uzanmıştı. O gün olanları düşünürken, derin bir uykuya daldı. Sabaha karış yanındaki odaya dönen Lovel'in çıkardığı gürültü ile uyandı. Birkaç saat için kuş kafeste demekti. Düşünmeye ve yapacağı işleri kafasının içinde düzenlemeye başladı

76

Xffll

Sherlock Holmes yarım saat sonra giyinerek sokağa çıkmıştı. Doğruca evine gitti. Dr. Watson'da oradaydı ve uyuyordu. Öyle derm uyuyordu ki, Sherlock Holmes'in geldiğini duy-

TEHLİKE İÇİNDEYİM

77

mamıştı. Çok yorgun olduğu belliydi. Sherlock Holmes başını salladı.

- Yazık ki seni uyandıracağım, aziz dostum. Fakat herşey bugün, akşama kadar bitmiş olacak. Mary'nin katillerini çok yakında yakalayacağımdan eminim.

Dr. Watson'u sarsarak uyandırdı.

- Haydi uyanın bakalım, dostum öğrendiklerinizi ben de bileyim...

Dr. Watson Holmes'in sarsmasıyla hemen uyanmıştı.

- O! Siz misiniz?

Sherlock Holmes, Dr. Watson'un daha fazla konuşmasına fırsat bırakmadan.

- Watson, dostum, bana takibiniz sırasında neler olduğunu anlatmanızı istiyorum.

- Anlatacak önemli birşey yok, Mr. Holmes, İki saate yakın Rejan sokağındaki Paris Gazino-su'nda oturdular. Üst üste birkaç duble viski içtiler. Oradan çıkınca bir arabaya binerek, otelin adresini verdiler. Daha fazla peşlerinden gitmedim ve ufak bir araştırma yaptım. Arabacılar arasında geceleri çalışanları aradım. Bunlardan hangisinin yulaf samanı kullandığını soruşturdum. Yalnız bir kişi varmış Onun da adresi işte...

78

SHERLOCK HOLMES

Sherlock Holmes, yardımcısının uzattığı kağıdı inceledi.

- Sen buna önemsiz mi diyorsun? Şu ufakık saman parçasının bizi hakikate ulaştıracağından eminim, Watson!

Sherlock Holmes evde daha fazla oyalanma-yıp hemen dışarı çıktı. Onbeş dakika sonra Dir. Watson'un adresini verdiği arabacının evine varmıştı.

- Mr. Johnson, evvelki geceki işleriniz hakkında sizden bazı şeyler öğrenmek istiyorum...

- Evvelki gece mi? Şu sisli gece mi, efendim? O gece arabayı kendim kullanıyordum. Pek fazla iş olmadı. Saat onbirde eve döndüm...

Sherlock Holmes, cebinden çıkardığı bir kartı arabacıya uzattı.

- İşte benim kartım, Mr. Johnson! Çok önemli bir iş var. Sizden, soracaklarıma açık ve doğru cevap vermenizi rica ediyorum.

Arabacı karta baktıktan sonra kulağını kaşımaya başlamıştı:

- Hay Allah cezasını versin! Polisle iş görmeyi de hiç sevmem! Fakat buyurunuz...Ne öğrenmek istiyorsunuz?

- Arabanızın altında saman koyduğunuz bir yer var mı?

TEHLİKE İÇİNDEYİM

79

- Hayır; fakat sürücü koltuğunun altına bazan saman koyduğum olur. Yoksa şikâyet eden mi oldu? Geçen sabah baktığımda, arabanın içinde yulaf parçaları vardı.

- Hayır, kimse şikâyet falan etmedi. Şimdi... O gece saat kaçta ve nereden müşteri aldığınızı bana söyleyebilir misiniz?

- Bu kadarsa kolay... Victoria Tren İstasyonundan bir kadın yolcu aldım ve Glouppé Oteline götürdüm...
- Nasıl bir kadındı bu?
- Buna dair tam bir bilgi veremeyeceğim. Çünkü başına büyük bir peçe sarmıştı. Yanında bir erkek vardı. O da ikinci müşterim oldu. Onu da... Hay Allah cezasını versin... Onu...Dilimin ucunda ama bir türlü söyleyemiyorum.
- Russel sokağına mı götürdünüz?
- Evet; tamam! Russel sokağına götürdüm. Fakat siz bunu nasıl anladınız?
- Bunu şimdi anlamadım. Çoktan beri biliyordum. Bu müşterinizi tarif edebilir misiniz? Yani nasıl bir adamdı?
- Ufak tefek bir adamdı. Uzaktan gören birisi çocuk sanabilirdi. Sakalsızdı. Gözleri kömür gibi siyah, kendisi hastalıklı gibi bir şeydi. Rengini pek soluk gördüm. Gözleriyse çok parlaktı.

80

SHERLOCK HOLMES

- Bunda olağanüstü bir durum yok. O dakikada cinayet işlemeyi tasarlıyor olmalıydı.

Arabacı heyecanla gözlerini açarak.

- Ne diyorsunuz?

- Lady Malcolm'un öldürüldüğünü gazetelerde okumadınız mı? Belki de katil arabanızla götürdüğünüz adamdı. Siz bu adamı görürseniz tanıyabilir misiniz acaba?

- Yanılmıyacağımdan eminim. Onun başı gibi bir baş, onun yüzü gibi bir yüz asla unutulmaz. Fakat Lady'yi öldürenin benim götürdüğüm müşteri olduğunu nasıl anladınız? Buna hiç aklım ermiyor!

- Çünkü sizin yulaf samanından ufak bir parçayı ayağıyla köşke götürüp orada bırakmış. O gece oraya giren başka bir erkek yok...

- Yanılmış olmayasmız? Köşkte bir erkek daha vardı. Bir uşak... Kapıyı bize o açtı ve getirdiğim müşteri ile birlikte içeri girdi.

- Aldanmış olmayasmız?

- Sözlerime inanmıyor gibi görünüyorsunuz? Bir dedektifle iş görmenin ne olduğunu bilmez miyim sanıyorsunuz? O geceki koyu sise rağmen, uşağı çok iyi gördüm. Arabanın geldiğini duyar duymaz kapıya açtı; müşterim içeri girince de dikkatle kapadı.

- Fakat yarım saat sonra ben oraya gidince, kapıyı açık buldum.

TEHLİKE İÇİNDEYİM

81

- Bakın bu olabilir! Ben size gördüğümü söylüyorum. Ben, epeyce yaşlı olan uşağın kapıyı kapadığını gördüm. Hatta kilitlediğini de sesinden anladım. Arabamla oraya götürdüğüm gencin köşkün oğlu olduğunu ve uşağın da onu beklediğini sanmıştım.

- O sırada saat kaçtı?

- Saat onbirde buraya döndüğüme göre, o sıralarda onbire çeyrek vardı diyebilirim.

- Başka birşey bilmiyor musunuz?

- Hayır; fazla sis olduğundan çalışmadım ve ahıra döndüm.

- Glouppé Oteline götürdüğünüz kadın iri yan, uzun boylu muydu?

- Hayır; orta boyluydu. Kulağa hoş gelen bir sesi vardı. Arkadaşıyla konuşurken işittim. Çok hiddetli görünüyordu.

- Konuştukları şeylerden birkaç kelime duydun mu? Benim için çok büyük önemi var.

- Öyle sisli bir gecede sürücü yerinde oturup, hayvanların düşmemesine, yuvarlanıp bacaklarını kırmamasına dikkat eden bir adamın arabanın içinde konuşulanları dinlemeye vakti mi olur ki.

- Hakınız var. Ben de olsam birşey dinleyemem! Verdiğiniz bilgiden dolayı teşekkür ederim. Eğer katili yakalayabilirsem, sizinle yüzleştirece-ğim.

82

Sherlock Holmes, .oradan ayrıldıktan son-

Betsy, kışkırtıcı hizmetçiler arasında şmda olan kimseydi.

i5

aklı ba-

TEHLİKE İÇİNDEYİM

83

Sherlock Holmes öğrendiklerinden çok memnun olmuştu. Betsy'ye:

- Dinle beni, Betsy, dedi. Siz Lady'yi çok severdiniz ve ona bağlıydınız değil mi?
- Onu kim sevmezdi ki... Hepimiz severdik onu...
- Pierre de sever miydi?
- Pierre hepimizden çok severdi, Mr. Holmes! Onun hakkında iyi şeyler düşünmüyorsunuz a-ma, yemin ederim ki Pierre bu cinayeti işleyenlerle birlik değildir!
- Lady'nin öcünün alınmasını sen de istersin sanırım. Betsy! Bundan başka sana büyük bir ikramiye verilmesine de çalışacağım. Senden istediğim, Lady'nin eski günlerine ait duyup işittiklerini bana anlatmandır. Lord'un karısını kıskandığını sanıyor musun?
- Tam tersine, Mr. Holmes! Asıl Lady'nin kocasını kıskanması için sebepler vardı. Lord'un eski metresiyle tekrar buluşup konuştuğunu siz de biliyorsunuz sanıyorum. Miss Helen'in Lord'un metresi olduğunu ve onunla sık sık buluştuğunu herkes biliyor ve görüyordu.
- Lady Mary de öc almak için başka birisiyle konuşuyordu belki de!
- Hayır, bunu yapmadı. Kendisine bazı mektuplar gelirdi. Fakat bunlara güler ve hiç önem vermezdi.

84

SHERLOCK HOLMES

Kısa bir sessizlik oldu. Sherlock Holmes birşeyler düşünüyor gibiydi. Nihayet, genç kadına:

- Sen bu iş de bana yardım edeceksin sanıyorum, dedi. Daha önce Lady Mary'nin odasında birşeye dikkat ettim. Belki bu suretle katilin izini elde edebileceğim. Yalnız bir saat, hiç olmazsa yarım saat kadar hiç kimsenin haberi olmadan orada kalmam gerekiyor. Bu arada hiç kimsenin içeri girmemesini sağlayabilir misin?
- Herhalde yaparım. Fakat, Lord girmek isterse...
- Asıl onun girmemesi lâzım. İyice dikkat et, Betsy! Lord aşağı iner ve odaya girmek isterse, ben çıkıncaya kadar onu lâfa tut, birşeyler yap ve odadan uzaklaştırmaya çalış. Ben işimi çabuk bitirmeye çalışırım.
- Peki, Mr. Holmes! Siz hemen gidiniz. Ben göz kulak olurum... Elimden geleni yapmaya çalışacağım.

Konuşmaları burada kesildi. Sherlock Holmes, Lady Mary'nin hâlâ içinde yatmakta olduğu tabutun bulunduğu odaya girdi. Kapıyı arkasından sürmeledi.

Duvara gömülü olan gizli kasaya yaklaştı. Üzerinde asılı olan halıyı kaldırdı. Cebinden çıkardığı anahtarları denemeye başladı.

Kasanın kapağı açılıp da elini içine soktuğunda, dedektifin alnı ter içindeydi.

Kısa bir araştır -

TEHLİKE İÇİNDEYİM

85

madan sonra bulduğu bir düğmeye yavaşça bastı. Ufak bir çıtırtı olmuş ve kasanın içinde gizli, ikinci bir dolapaçılmıştı. Elini uzatarak, buradan ufak bir mektup paketi çıkardı. Acaba bu mektuplarda ne gibi sırlar saklıydı? Bu mektuplar meseleyi aydınlatacak mıydı?

Kasanın önünden ayrıldığı sırada, bu ufak paket sanki ellerini yakıyordu.

Tabutun içinde yatmakta olan Lady'nin doğrulacağım ve sırlarını öğrenmek istediği için kendisine kızacağını duyuyor gibi oluyordu. Bir ara gözleri dalgınlaştı. Dişleri sımsıkı kenetlenmişti.

Kendi kendine, "Niçin böyle heyecanlıyım?" diye söylendi. "Alçakça birşey yaptığım yok! Merakımı gidermek de istemiyorum. Yaptığım bu iş için başısla beni, Mary! Sadece seni neden öldürdüklerinin niçinini bulmaya çalışıyorum. Haydi dostum, Sherlock Holmes... Yoksa öğreneceğin şeyden korkuyor musun?"

Kendini toplamaya çalışarak pencerenin önüne geldi. Elindeki paketi açtı. Bir süre önce pencereden gözlediği zaman dikkatini çeken ince ve sık yazıyı hemen tanıdı. Vakit geçirmeden okumaya başladı:

f

86

SHERLOCK HOLMES

"Sevgilim,

Seni deli gibi seviyorum. Bilmem ki artık benim isteğimi yerine getirecek misin? Bir-gün bana acıyarak tattırdığın zevkli dakikaları bir daha ne zaman başışlayacaksın? Beni daha fazla yalvartma artık, Mary! Kocanın, o yüzünü bile görmek istemediğim adamın burada olmadığını biliyorum. Bir yolunu bulup yanına geleceğim. O yakıcı öpücüklerimiz arasında birbirimize vâad ettiğimiz tertemiz sevginin üstüne yemin ederim ki, onun bu yokluğundan faydalanarak seni yine kollarımın arasına alacağım..."

Bu satırların hemen altında silinmiş bir kısım vardı.

Mektup, Sherlock Holmes'in parmaklarından kurtularak yere, halının üstüne düştü. Dudaklarından hafif bir inilti döküldü. Korktuğu şey doğru mu çıkıyordu? Demek ki Mary, sandığı gibi temiz ve namuslu bir kadın değildi!

Sherlock Holmes, ikinci mektubu açıp okumaktan kendini alamadı. Sevgiyi açıklayan birçok şeyler arasında Mary'nin mektup sahibine kendini verdiğini gösteren şu birkaç satırcık vardı:

TEHLİKE İÇİNDEYİM

87

"Sana nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum, Mary! Çok yakın olduğunu bildiğim hayatımın son anına kadar, dün seninle senden biricik isteğim... Evet diyeceğin dakikaya kadar aynı şeyi tekrarlamaktan bıkmayacağım şey o kadar korkunç değil! Benimle berber gel, sevgilim! Buralardan gidelim. Kocandan ayrıl ve benim ol! Uzağa, çok uzaklara gidelim... Hiçbir şeyin bizi ayıra-mayacağı, hiç kimsenin bizi bulamayacağı kadar uzaklara kaçalım..."

Altı, yedi tane kadar olan öteki mektuplar da bunlara benziyordu. Dedektifin dikkatini çeken önemli bir nokta, bütün bu mektupların tarihsiz oluşuydu. Yalnız mektupların bükümleri, bazısının daha eski olması değişik tarihlerde yazılmış olduklarını gösteriyordu. Yalnız birisinde "Lyo-nel" imzası vardı.

Sherlock Holmes bu imzalı mektubu ayırıp cebine koyduktan sonra, diğerlerini tekrar bağladı ve kasanın içindeki gizli göze, aldığı gibi koydu.

Kendi kendine, "Bu mektup bana lâzım," diyordu. "Lord bunun kaybolduğunun farkına bile varmaz. Anlasa da önemi yok... Kimsenin haberi olmadan bu küçük hırsızlığı yaptığımdan dolayı çok memnunum..."

Sherlock Holmes kasayı kapadıktan sonra odanın ortasında bulunan tabutun yanına yak-

SHERLOCK HOLMES

89

f

laştı. Üzerindeki örtüyü kaldırdı. Lady Mary'nin yüzü hâlâ eski güzelliğini korumaktaydı. Dudaklarında tatlı bir gülümseyiş var gibiydi. Dedektif biraz eğilerek, ölünün buz gibi olmuş elinin üstünü inceledi. Sonra, büyük bir dikkatle dantelâlan ayırarak beyaz boynunu açtı.

Cebinden çıkardığı çok kuvvetli bir büyütle kadının boynundaki lekeleri tekrar gözden geçirmeye başladı. Ve... o dakikaya kadar gözüne ilişmemiş olan birşey gördü: Baş parmak izlerinden birisi diğerinden daha ince olduğu gibi, her ikisi de yaşı ilerlemiş bir adamın parmaklarına benzemiyordu. Bu lekelerin şeklini ve büyüklüğünü dikkatle inceledikten sonra, dantelâlan yerleştirerek tabutun üzerini örttü.

Kendi kendine, "Zavallıyı bu şekilde öldürmek, ancak kuvvetli bir adamın işi olabilir," dedi. "Katil ufak tefek, zayıf, parmakları ince fakat herkül gibi kuvvetli birisiymiş. Bu katili artistlerin çok gittikleri içkili yerlerde arayıp bulmak gerekiyor..." diye düşünüyordu.

Odadan çıktığında, Betsy'nin orada kendini beklemekte olduğunu gördü. Genç kadın parmağını dudaklarının üstüne koyarak yavaşça:

- Lord kalktı, dedi. Neredeyse aşağı gelir!

- Sen çok akıllı bir kızsın, Betsy! Tam bir dedektif olacak kadar akıllısın!

Sonra, Lord'un aşağıya inmesini beklemeden köşkten ayrıldı.

PEBBÖBE Mtifo

.LJoktor Watson

Birkaç saat kurşun gibi ağır bir uykuda kalmıştı. Birdenbire uyanarak, olduğu yerde sıçradı. Uykusu arasında telefonun çaldığını duymuştu. Uyku sersemliğinden kurtulamadığı halde, sendeleyerek telefona doğru atıldı.

- Ben Dr. Watson! Oh!... siz misiniz Holmes? Telefon eden tanımadığı birisiydi.
- Mr. Sherlock Holmes orada değil mi?
Dr. Watson, tanımadığı biri tarafından kaldı-ıldığına çok kızmıştı. Adama sert bir cevap vermekten kendini alamadı.

.11

90

SHERLOCK HOLMES

- Hayır; burada yok!
- Ne vakit bulunur! Önemli birşey söyleyeceğim.
- Siz kimsiniz? İsminiz ne?
- Adımın önemi yok! Asıl önemli olan iştir...
- Mr. Holmes şimdi çok önemli bir işle uğraşıyor. Başka bir işe bakacağını hiç sanmıyorum.
- Evet, biliyorum. Lady Malcolm'un ölümü işiyle uğraşıyor. Bunun için bu kadar uğraşmaya lüzum yok. Lady'yi öldürenin Pierre olduğunu herkes biliyor!
Dr. Watson çok kızmıştı. Telefonu kapatarak hemen giyinmeye başladı. Bu sırada telefonun zili durmadan çalıyordu. Dr. Watson kiminle konuştuğunu anlamıştı. Telefon eden, dün gördükleri kumral bıyıklı, kısa boylu adamdı. Onu sesinden tanımıştı. Bir yandan giyinirken, bir yandan da kendi kendine, "Eğer bu hayvanlar kendilerinin peşinde olduğumuzu anarlarsa korunmaya çalışırlar," dedi. "Hemen otele gitmeyelim... Yoksa kuşu kaçıırırız!"
Dr. Watson, yarım saat sonra Gloupe Oteline varmış ve görevine başlamıştı. Ufak bir incelemeden sonra, Lovel'in o gün için hesabını istediğini, fakat henüz otelden ayrılmadığını öğrendi. Otel direktörü de merak içindeydi.

TEHLİKE İÇİNDEYİM

91

- Lady'yi öldürenin o olduğunu anladınız mı? Dr. Watson omuzlarını silkti.
- Mr. Holmes'in ne düşündüğünü bilmiyorum.
- Ondan şüpheleniyorsanız niçin hemen yakalattır mıyorsunuz?
- Suçlu yalnız o değil sanırım... Eğer onu yakalarsak, ötekiler hemen duyar ve kaçmanın yolunu bulurlar. Mr. Holmes yapacağı işi bilir. İş üstünde çalışırken ne yapacağı pek bilinmez ama, sonunda daima kazanır!

92

SHERLOCK HOLMES

Saat dokuz sıralarında Sherlock Holmes de otele gelmiş ve görevine başlamıştı. Yanında birkaç da sivil polis getirmişti. Onları direktöre tanıtarak, görevlerini yaptıkları sırada gerekli yardımın esirgenmesini ayrıca istedi.
Bu polislerden biri asansöre, diğeri koridora, üçüncüsü, 27 ve 28 numaralı odaların yakınına yerleştirilmişti. Bunlar sivil giyinmişlerdi, bu yüzden, polis olduklarından hiç kimse şüphelen-mezdi. Sherlock Holmes, bir ara Dr. Watson'un yanına yaklaştı.
- Ben şimdi yemek salonuna gidiyorum. Ondan sonra da dışarıda bir işim var oraya gideceğini.
Bugün üç yerde birden çalışmak lâzım. Öyle sanıyorum ki, katili bugün yakalarız.
- Mr. Holmes bir kelimecik... Size göre suçlu kim?
- Şimdilik tanımadığımız birisi, Watson! Onu oteldeki konuklar arasında bulacağımızı sanıyorum. Hakkında epeyce kuvvetli bilgi edindim. Görünüşe göre katil bir güreşçi, bir hokkabaz, daha açıkçası şu artist dedikleri takımdan biri.. Parmakları ince ve uzun, ellerinin biri öbüründen daha küçükçe olan biri... Şimdi benim öğrenmek istediğim, dün gece Lovel ve Elvira ile birlikte yemek yiyen Kont'un kim olduğu...

TEHLİKE İÇİNDEYİM

93

- Onu bu akşam görebilirsiniz. Lovel, dün gece ayrılırken "Yarın görüşelim, Kont" demişti.
- Peki; sen gözlerini dört aç. Watson! Biliyorsun ya, en kısa sürede bu işi sonuçlandırmamız gerekiyor...
- Biliyorum aziz dostum Holmes. Sevdiğiniz birisini ilgilendiren işlerde hep böyle aceleci olduğunuzu çok iyi biliyorum, Mr. Holmes! Fakat... Durun

bakayım... Evet, ta kendisi! Bakınız, Lord Henry Malcolm burada... Ne işi var acaba?

Lord Malcolm, otelin koridorundan geçerek sekreterin odasına girmişti. Doktor Watson ona

görünmemeye çalışarak arkasından gitti. Kapının ardından ne konuşulanları dinlemeye haşladı. Lord Malcolm, sekretere, Miss Helen adında birinin otelde bir yer ayırtıp ayırtmadığını, ayırttı ise gelip gelmediğini soruyordu.

Sekreter defteri kısa bir incelemeden sonra:

- Hayır, dedi. Paris'ten Baron Balir adında -birini bekliyoruz. Başka birinden haberimiz yok.

- Ben de onu arıyorum. Baron, sorduğum kişinin akrabasıdır. Ne vakit burada olur acaba?

- Bunu bilemeyiz. Yalnız odayı tutalı üç gün oluyor.

- Miss Helen bugün gelecek. Bunu biliyorum. Geldiğinde şu mektubu kendisine verirsiniz. Ayrıca, şu sıralarda artık gelip kendisini göremeyeceğimi de söyleyiniz.

94

SHERLOCK HOLMES

Lord'un odadan çıktığını görünce, Sherlock Holmes hemen içeri girdi. Sekretere:

- Lord'un bıraktığı mektubu bir dakika bana veriniz, dedi.

Bürodaki memur şaşırmıştı.

- Fakat bu olamaz, Mr. Holmes! Ben sizin için görevimi kötüye kullanamam! Hem Lord Malcolm sizin gözetlediğiniz kimseler dışında kalıyor.

- Bunu da nereden çıkardınız?

Bu soruyu sorarken dedektifin gözlerinde görülen, hiddet otelin sekreterini şaşırtmıştı. Biraz da korktuğundan, az önce Lord'un verdiği mektubu Sherlock Holmes'e uzattı.

- Buyurunuz, Mr. Holmes!

- On dakika sonra size geri veririm. Birkaç dakika kadar burada kalmama müsaade eder misiniz?

- Burada herşey ve her yer sizindir, Mr. Holmes!

Sherlock Holmes bir kenara oturdu. Cebinden çıkardığı çok küçük bir şırınga ile zarfın içine hava verdi. Zarfın sıkıca kapalı olan zamlı kapağı kolayca açılıverdi. Dedektif, mektubu çıkararak hemen okumaya koyuldu.

95

TEHLİKE İÇİNDEYİM "Sevgili dostum,

Şimdiye kadar sen de haber almış olacaksın. Eşim beklenilmedik bir şekilde, yani boğularak öldürüldü. Bundan ötürü, Londra'dan geçtiğin sırada seni göremeyeceğim. Fakat bu mesele ile ilgili bir bildiğin varsa hemen bildirmeni rica ederim. Mary'nin beni aldattığını ilk bildiren kimse sendin. Senin de bildiğin mektupları Mary'ye yazan ahlâksız kişi eğer bu cinayeti işleyenler arasında ise bana bildir. Olayı ortaya çıkarmak veya herşeyi örtbas etmekte henüz bir karar vermiş değilim. Bu mektubun karşılığını elinden geldiği kadar çabuklaştırmanı beklerim.

Sherlock Holmes'in dudaklarının arasından ısıklık çalar gibi bir ses çıktı.

- Oh hoo! Bütün bu şeylerin arkasında güzel Helen varmış demek ki... Bakalım buna ne cevap verecek?

Elindeki zarfı tekrar zamlayıp kapattıktan sonra sekretere verdi. Sonra kendi kendine, "Miss Helen gelince görevi değiştirmeli ve başka bir işe bakmalıyım," dedi. "Meselâ 26, 27 ve 28 numaraların hizmetine ben bakarım bundan sonra..."

96

SHERLOCK HOLMES

Daha düşüncelerini henüz bitirmişti ki, otele yeni birinin geldiğini bildiren zil sesi duyuldu. Miss Helen otele gelmişti...

Genç kadın gür ve parlak siyah saçlı, güzel yüzlü, şuh tavırlı, orta boylu ve dediklerinden daha güzeldi. Orta yaşlı bir erkeğin koluna girmişti. Danışma bürosuna yaklaşan adam :

- Ben Baron Balir'im, dedi. Banyolu bir oda ayrılması için telgraf çekmiştim, istediğim oda hazır mı acaba?

Sherlock Holmes, saygıyla önlerinde eğildi.

- İsteddiğiniz oda üç gündenberi hazırdır,, efendim!

Yeni gelenler asansöre doğru ilerlerken, Sherlock Holmes de odasına girdi. Birkaç dakika sonra da ince siyah bıyıklı bir otel garsonu kılığında dışarı çıktı. Burnunun üzerinden geçerek yüzünü ikiye bölen bir yara izi, onu tanınmaz bir hale sokmuştu.

Yukarı çıktığı sırada Miss Helen, kendisiyle birlikte gelmiş olan ihtiyara :
- O kadar çok yorulduğum ki dayıciğim... diyordu. İstasyona kadar gelerek beni karşıladığından dolayı teşekkür ederim. Bugün akşama kadar yalnız kalmak ve dinlenmek istiyorum.

- Çok doğru kızım... Zaten ben de birkaç yere uğramak istiyordum...

TEHLİKE İÇİNDEYİM

97

Baron, genç kadınla el sıkıştıktan sonra asansöre binerek aşağı inmişti. Yol çantalarını getirerek odaya girmiş olan Sherlock Holmes, Ba-ron'un Miss Helen'i istasyonda karşıladığını anlamıştı. Şu halde, Miss Helen Paris'te iken Baron Balir Londra'daydı.

Bu takdirde Paris'ten telgrafı çeken de Baron değil, onun namına Miss Helen'di. Telgrafa neden kendinin değil de dayısının imzasını atmıştı?

Daha fazla düşünmesine kalmadı. Genç kadın sesleniyordu:

- Bana en iyisinden biraz viski ile sigara getirin. Sonra, benim için bir mektup veya birşey bırakmışlar mı? Onu sorun...

Sherlock Holmes birkaç dakika sonra içeri girdiğinde elindeki tepsinin içinde bir mektup vardı. Mektubu genç kadına uzattı; viski ile sigaraları da masanın üstüne bıraktı. Gözünün ucuyla da Helen'e bakıyordu.

Genç kadın ilk iş olarak mektubu açarak göz gezdirmişti. Lady Malcolm'un öldürüldüğünü gazetelerden öğrenmiş olacak ki, şaşırmamış görünüyordu.

Sherlock Holmes odayı düzeltmek ve çantaları yerleştirmek bahanesiyle oyalanıyordu. İşini uzattığını gören genç kadın hiddetle bağırdı:

98

SHERLOCK HOLMES

- Sen hâlâ bir işi bitiremedin mi. Yalnız kalmak istiyorum. Çok yorgunum; biraz dinleneceğim, aşağıya da haber ver, kim olursa olsun bugün kimseyle görüşmek istemiyorum.

- Sen de işini çabuk bitir...

- Başüstüne, efendim!

Sherlock Holmes kapıdan çıktıktan sonra, bir müddet dışarıda durup içeriyi dinledi. Miss Helen, dediği gibi uzanmış olacaktı ki, hiç bir ses duyulmuyordu. Tam kapının önünden ayrılacağı sırada 27 numaralı odada bazı eşyaların yerinden kaldırılıp başka yere konulmasından ileri gelen gürültü gibi birşey duyması ve bir dakika sonra da iki kişinin konuşmalarını duyması onu şaşırttı. Kendi kendine, "Oh, oh..." dedi. "Güzel Helen daha şimdiden birisiyle konuşmaya başladı. Çok yorgun olması demek ki bir bahaneydi. Onun yorulmuş veya yorulmamış olması benim umurumda değil! Fakat Sherlock Holmes duymadan bir başkasıyla görüşmesini hiç istemem..."

Bir kedi sessizliğiyle, 26 numaralı odanın yanındaki dolap gibi bir yere girdi. Bir gün evvel bu dolapla odanın arasındaki tahta perdeye birkaç küçük delik açmıştı. Şimdi onların yardımıyla odanın içinde olanları seyretmek mümkün olacaktı.

TEHLİKE İÇİNDEYİM

99

Odada bulunan iki kişi kendilerini emniyette sanıyorlardı. Diğer tarafta 28 numaralı oda Elvi-ra'nınkiydi. Onların yanında bulunmadığına göre, henüz uyuyor olmalıydı. Helen'in ne kadar merakta olduğu sözlerinden belliydi.

- Anlat bakalım, diyordu. Nasıl becerdiniz? Nasıl oldu?

Lovel bir kolunu genç kadının beline dolamış ve onu kendine doğru çekmişti.

- Fazla birşey sorma... Benim bildiğim, onu Tayni boşdu.

- Tayni bu işi yalnız mı becerdi? Elvira yardım etmedi mi?

- Evet, Tayni bu işi yalnızca yaptı. Elvira, sadece budala Mary'nin parasını alıverdi. Alt tarafını da Tayni tamamladı. İçimizde en kuvvetlimiz oydu. Bu işi de yapmaya mecburdu.

- Neden mecburdu? Hiçbirinize böyle birşey yapmanız söylenilmedi.

- Şimdi de böyle mi oldu? Demek böylece işin içinden sıyrılmak istiyorsun? Bize kaç defa söylemiştin ki, Lord Mel.....

- Sus! İsim söyleme... Dinleyen biri vardır belki...

Helen ayağa kalktı. Oda kapısını açarak dışarı baktı. Koridorda kimsenin olmadığını görünce, içi rahatlıyarak odaya döndü.

100

SHERLOCK HOLMES

- Beni dinle, Lovel. Artık ölmüş bulunan Mary denilen bu kadından nasıl nefret ettiğimi şimdi açıklayabilirim. Bunda haklıydım. O benim dostum olan Henry'yi elimden almıştı. Mary'yi sevmeden önce, Henry yalnız benimdi. Bu kadını bu yüzden asla affetmedim ve edemem de. Eğer o olmasaydı, Henry benimle evlenecekti.

Bunları söylerken, Helen'in gözlerinde garip bir parlaklık vardı. Bir yandan da Lovel genç kadının yanağını okşuyordu.

Helen bir iç çekişle devam etti:

- Sen Mary'nin ölmesiyle isteğime kavuştuğumu sanıyorsun. Halbuki, bugün Henry'den büsbütün uzaklaştığımı kesin olarak biliyorum. Şimdi aldığım bir mektup, onun benden tamamen ayrıldığını gösterir³or. Şimdiden sonra beni istemeyecektir. Oysa ki bu adam ölen karısının kendisini aldattığını da biliyor. Mektuplar...

Lovel kahkaha ile güldü:

- Evet şu mektuplar!... Bunlar bir erkeği deli etmeye yeter!

- Mektuplar doğru değil miydi?

- Doğru olmadığını kim söylüyor? Hepsi de sahibinin elinden çıkmış şeylerdir. İki suç ortağı öyle gülmeye başlamışlardı ki, Sherlock Holmes gizlendiği yerden çıkarak boğazlarına sarılacak hale gelmişti. Fakat kendini

TEHLİKE İÇİNDEYİM

101

tuttu. Bulunduğu yeri belli etmemek için soluğunu tutmaya çalışıyordu.

Mektuplara dair biraz daha bilgi alabileceği kanısıyla dinlemeye başladı.

Helen ansızın ayağa kalkmıştı.

- Odanda bir ayak sesi var, Lovel! Yoksa Elvira içeride mi?

Lovel ara kapıya giderek odasını gözden geçirdi. Sonra yine Helen'in yanma döndü.

- Rüya mı görüyorsun yoksa? Odada kimseler yok. Elvira kendi odasında hâlâ uyuyor. Kendisine verdiğim incilerden de çok memnun!

- Şu Elvira da çok ahmak bir kız, Lovel! Ben onun yerinde olsam bütün paraları alır, size bir metelik bırakmadan savuşturdum. Halbuki birkaç tane inci ile yetiniyor. Sonra, ben seni tanırım. Onları almak için pek fazla para harcamamışsındır. Yalan mı?

- Sen çok akıllısın, Helen! Herşeyin hemen farkına vanyorsun. Elvira için sahici inciler ha! Güleyim bari... Ama o hiç birşey anlamıyor... Sahici inciler senin boynuna yakışır. Yoksa...

Lovel sözünü bitiremedi. Yanlarındaki odadan hiddetli bir haykırış duyulmuş, sonra da bir perdenin arkasınagizlenerek bütün konuşmaları dinlemiş olan Elvira bir yıldım gibi odaya dalmıştı.

102

SHERLOCK HOLMES

- Alçak! Rezil! Yalancı herif! Bütün söylediklerini duydum. Şimdi ne yapacağımı görürsün sen!

Yumruklarını sıkmış olduğu halde Lovel'in üzerine atılırken etekleri ayağına dolaştığından kendini tutamayıp, iki kişinin oturdukları yere yuvarlandı. Bu düşüş, Lovel'in kurtuluşu idi.

Lovel Elvira'nın yere yuvarlandığını görünce odada daha fazla durmamış ve Elvira'nın elinden kurtulmak için dışarı fırlamıştı. Lovel'in kaçtığını gören Elvira deliye dönmüştü. Sherlock Holmes onun da birden toparlanıp ayağa kalktığını ve Lovel'in arkasından dışarıya fırladığını gördü.

Şimdi odada Helen'den başka kimse kalmamıştı. Lovel'in halini düşündükçe kahkahalarla gülen genç kadın, kapıya giderek koridoru gözden geçirmiş ve koridorda kimsenin olmadığını anladıktan sonra kapısını kilitlemişti.

Bir taraftan gülüyor, bir yandan da yüksek sesle : "Allahım! Bakalım başımıza daha neler gelecek!.." diye söyleniyordu.

Sherlock Holmes artık saklandığı dolabın içinde yapacağı bir iş kalmadığını anlayınca yavaşça dışarıya çıktı. Koridorun köşesini dönünce, Elvira'nın 27 numaralı odanın kapısını açmak için zorladığını gördü. Lovel odadan kaçtığı zaman koşmuş; kendi odasına girerek kapısını arkasından kilitlemiş ve kendi odasıyla Elvira'nın

TEHLİKE İÇİNDEYİM

103

odasını birleştiren ara kapıya ağır bir dolap dayamıştı. Her iki kapıdan da Lovel'in odasına giremeyeceğini gören Elvira üzerindeki ince gecelikle orada daha fazla kalamayacağını anlayınca odasına giriverdi. Sonra da iki oda arasındaki kapıyı zorlayarak, bağırıp çağırmaya başladı.

Sherlock Holmes bu durumdan çok memnun olmuştu. Kendi kendine : "Benim için bundan daha iyi birşey olamaz" dedi. "Bizimkiler nihayet birbirlerine girdiler. Bu iş çok güzel oldu. Eğer yanılmıyorsam, Lovel sıvışmakta gecikmez. Dr. Watson'u onun peşine takarım, ben de bu iki kadını gözden kaybetmemeye çalışırım. Böylece Tayni'nin izini bulmam belki daha kolay olur. Katilin Tayni olduğunu anladık! Onu araştırırken belki Pierre'i de bulabilirim." Şeklinde düşünüyordu.

104

J_iovel çok zor bir

durumdaydı. Elvira yanındaki odada öylesine patırtı ediyordu ki, nihayet bağırarak zorunda kaldı :

- Elvira daha fazla gürültü etmeye devam edersen, otel görevlileri neredeyse gelir ve seni tuttukları gibi dışarı atarlar!...

Yan odadaki kadın, Lovel'in bu sözlerine bir yığın küfürle karşılık vermişti.

Elvira, kişiliği ve gururu incindiğinden görünüşteki terbiyesini bir yana bırakmıştı. Kadının bağırıp çağırmaları Helen'in odasından da duyuluyordu. Helen daha fazla dayanamamış ve Elvira'nın odasına giderek kapısına vurmıştı. Bir cevap alamayınca da kapıyı açarak içeri girdi.

TEHLİKE İÇİNDEYİM

105

O sırada koridordan geçmekte olan Sherlock Holmes, genç kadının elinde parlak birşey bulunduğunu farketti. Dikkat edince bunun bir tabanca olduğunu gördü. Helen'in elinde tabancayla odaya girmesi, El-vira'yı susturmuştu. Kadının tabancayı kendine doğru çevirmiş olduğunu ve ateş etme niyetinde olduğunu görünce yüzü sapsarı oldu. Korkusundan bağırıyor, hatta nefes bile almadan ona bakıyordu.

Helen, Elvira'ya hiddetle.

- Ya sesini kesip bu yaygarayı bırakırsın! Ya da ben, senin sesini kesmesini bilirim. Tetiği çekmekte bir an bile tereddüt etmem. Yeter artık!.

Elvira korkusundan titreyerek kapının yanından çekilmişti.

Helen devam ediyordu :

- Az önce senin aptal olduğunusöylediğim vakit haksız mıymışım? Budalalığını bir defa daha ortaya koyuyorsun. Böyle olacağını daha önce neden düşünmedin? Lady Malcolm'un parasını aldığınız zaman niçin kendi payını isteyip almadın? Parayı alsaydım, istediğin incileri gider kendin satın alırdın...

- Böyle bir oyuna geleceğimi nereden bilirdim. Üçümüz paylaştık. Ben incileri aldım. Aptal olduğum doğru. Bu gibi insanlara güvendiğim için ne söyleyen haklısın.

106

SHERLOCK HOLMES

- İstediğin gibi düşün...Umurumda bile değil! Fakat çeneni tut! Eğer istediğin inci ise benimkileri al... Bunlar sahicidirler.

- Teşekkür ederim. Senin artığına ihtiyacım yok. Hem artık sizinle hiçbir ilgim kalmadı. Bundan sonra ben yapacağımı bilirim.

- Beni dinle diyorum sana! Sön defa söylüyorum. Bir kelime daha söyler veya beni ele vermeye kalkışırsan geberdiğin gündür.

Elvira cevap vermeden öylece onu dinliyordu. Helen onun birşey söylemesine kalmadan konuşmasına devam etti:

- Sen yalnız benim dediğimi yap; başka şeye burnunu sokma! Bu kadar kafa tutmakla canımı sıkıyorsun. Hele senin ötekiler gibi şikâyetle bile hakkın yok. Lady'nin geçmiş yıllardaki hayatını öğrendikten sonra ondan sızdırdığın paraların hesabını ben bile bilmiyorum.

Elvira hırsından dişlerini gıcırdatıyordu.

- Bana bunları sayıp dökmenin ne önemi var? Niyetinin ne olduğunu ben de biliyorum. Lord'u karısından uzaklaştıracak, sonra da onunla evlenecektin... Fakat Lord bu oyuna gelmedi. Neler yaptığını karısına hep anlatıyordu.

- Sana bunları kim söyledi?

TEHLİKE İÇİNDEYİM

107

- Mary söyledi. Kocası burada yokken gider onunla konuşurdum. Lady Mary'yi her görüşümde, kocasının Lady'yi daha fazla sevdiğini anlıyordum.

Elvira bunları söylemekle Helen'i kalbinden vurmak istiyordu. Fakat genç kadın bunlara önem vermediğini göstermek istercesine omuzlarını silkti.

- Sen bana Tayni'nin nerede olduğunu söyle!

- Bunu Lovel'den sor...

- Aklını başına toplaman için, seni bir iki saat yalnız bırakacağım. Biraz hırsın geçsin. Ben uygun gördüğüm vakit gelir, seni odadan çıkarırım.

Helen kapıya doğru yürüdü. Dışarı çıktıktan sonra kapıyı kilitleyerek anahtarı aldı. Koridorda rastladığı bir garsona seslendi.

- Miss Elvira bugün biraz hasta. Dışarı çıkmaması için kapısını kilitledim ve anahtarı aldım. Beni dinlemeyip dışarı çıkmak isteyebilir, içeride gürültü patırtı ettiğini duyarsanız hiç aldırmayın... Ben sonra gelip kendisiyle özel olarak ilgileneceğim.

Sherlock Holmes'ten başkası olmayan garsonun eline biraz para sıkıştırdıktan sonra odasına doğru yürüdü. Dedektif arkasından gülümsüyor-du.

108

TW1

Wo E

B,

>u olaydan yarım saat sonra Lovel, elinde ufak bir çanta olduğu halde otelden ayrılmış ve bir araba ile Waterloo istasyonuna gitmişti. Onu götüren arabanın peşinden giden ikinci bir arabada da Sherlock Holmes ve Doktor Watson vardı. Dedektif bu sefer de kıyafetini değiştirmeye vakit bulmuş; Londra sokaklarında sık sık rastlanan seraserilerden birinin kılığına girmişti.

Sherlock Holmes, cinayet ortaklarını görmeden Lovel'in Londra'dan ayrılmayacağını, şimdi de Kont veya Tayni'yi bulmaya gideceğini düşünmekte yanılmamıştı. Waterloo istasyonunda arabadan inen Lovel'in elindeki çantayı bagaja bıraktıktan sonra tekrar arabaya binerek Victoria İstasyonuna doğru uzaklaştığını gördü.

TEHLİKE İÇİNDEYİM

109

Lovel istasyon yakınlarına gelince arabadan inmiş, birçok ufak, dar sokaklardan geçmiş, sonra da dış görünüşü oldukça iyi bir yere girmişti. Burası bir birahaneydi. Lovel'in oradakiler tarafından tanınmış bir kimse olduğu belliydi. İçeri girince bir masaya oturmuş, garson da gelerek birşey sormadan, alışıla geldiği gibi her zaman içtiği içkiyi masasına bırakmıştı.

Lovel'in masasına içkiyi bırakan garson.

- Hiç ortalarda yoktunuz... Nerelerdeydiniz? diye sorar.

- Aldırma. Söyle bakalım Kont'u gördün buralarda?

mu

- Hayır. Fakat bugün seninle görüşeceğini söylüyordu.

- Boşboğaz!..

Elvira'dan ayrıldığından beri Lovel'in keyfi kaçmış görünüyordu. Ama belki de canını sıkın başka birşey vardı.

Lovel'in hemen ardından birahaneye giren ve boş bir masaya oturan Sherlock Holmes, Lovel'in biraz oturduktan sonra kalktığını, portmantonun bulunduğu yere doğru gittiğini gördü. Şapkasını asmak bahanesiyle bir kaç dakika orada oyalanan

adam, sonra sanki şapkasını asmaktan vazgeçmiş gibi şapkasını yine alarak barmene döndü.

110

SHERLOCK HOLMES

- Ben gidiyorum. Kont gelecek olursa beni köprüde beklesin. Onu daha fazla bekleyemem...

Lovel, barmenin cevap vermesini beklemeden birahaneden çıktı. Sherlock Holmes yerinden kıpırdamamıştı. Dr. Watson, bir hamal kılığına girmiş; dışarıda dolaşıyordu. Bundan sonrası o-nun işiydi.

Biraz daha oturduktan sonra Sherlock Holmes de kalktı. Az önce astığı şapkasını almak bahanesiyle portmantoya yaklaştı. Lovel'in orada ne yaptığı merak ediyordu. Etrafına bakınır-ken, kurşun kalemle duvara yazılmış :

12. W. P.!!!

Harf ve işaretleri gözüne ilişti. Sherlock Holmes'ten başka birisi için önemsiz olan bu sayı, harfler ve işaretler ona çok şeyler anlatıyordu. 12 sayısı saati göstermekteydi. Sonuncu üç ünlem işareti "dikkat, bizi takip ediyorlar" demekti. Fakat, V.P.'nin gizlediği anlam neydi?

Kendi kendine "Belki Pierre demektir, belki de değildir. Fakat belki, belki demekle hiçbir iş görülmez... En iyisi burada oturup Kont'u beklemeli..." diye mırıldanarak döndü; eski yerine oturdu. Bu sırada, kılığını çok iyi değiştirmiş olduğu halde oradakilerden birinin kendisini tanıdığının farkına varamamıştı.

TEHLİKE İÇİNDEYİM

111

Birahanenin hemen arkasına rastlayan dar ve karanlık bir aralıktan arka sokağa çıkılıyordu. Sherlock Holmes'in gelmesini beklediği Kont orada, bir bank ile şarap, konyak, viski şişelerinin sıralandığı rafın arasında oturuyordu; sırtını salona dönmüş olduğu için hiç kimse tarafından görülmüyordu. Az önce Lovel de onu görmemiş ve çıkıp gitmişti. Biraz sonra gizlendiği yerden kalkarak birahanenin arka tarafına geçen adamın ufak bir işareti üzerine barmen hemen o tarafa seğırtti. Kont'un halinde bir tuhafılık vardı. Dedektifi göstererek sordu :

- Şu gazete okuyan adamı tanıyor musun?

- Hayır, hiç görmedim. Lovel'in arkasından gelmişti. O vakitten beri burada oturuyor. Sen tanıyor musun?

- Evet... Meşhur dedektif Sherlock Holmes'tir. Barmen bir haç işareti çıkardı.

- Canını şeytan alasıca! Burada ne işi var? Yoksa Malcolm işine burnunuzu soktunuz muydu?

Kont'un dudaklarında kötü bir gülüş belirdi.

- Öyle birşey olsa bile sana mı söyleyeceğiz? Lovel sana birşey söyledi mi?

- Hayır... Yalnız duvara bir şeyler karaladığını gördüm.

112

SHERLOCK HOLMES

113

Kont, düşünür gibi, bir dakika kadar sustu.

- Bu herif şimdi buradan gitmeli. Az sonra yanına gider ve... Yok, yok olmaz. Sen birşey söyleme! Ben şimdi bir çocukla bu işi hallederim.

Daha fazla konuşmadan ayrıldılar. Barmen eski yerine geçti. Sherlock Holmes bu sırada gazetesine dalmış görünüyordu. Kont ile barmenin konuşmalarından habersizdi.

Biraz sonra birahanenin kapısının açıldığını gördüler. İçeriye başını uzatan üstü yırtık pırtık-bir çocuk, durduğu yerden barmene seslendi:

- Hey göbekli!.. Kont haber gönderdi. Bugün gelemeyecekmiş. Arkadaşlara haber versin diyor.

- Neden gelemediymiş? Şimdi nerede?

- Az önce bize geldi. Önemli bir işi varmış.

Çocuk fazla birşey söylemeden koşup gitmişti. Sherlock Holmes'in birkaç dakika daha oyalandıktan sonra birahaneden çıktığını gören Kont hemen portmantoya koştı. Lovel'in duvara yazdıklarını okudu.

Bir anda rengi soluverdi. Elleri titriyordu. Aldığı haber çok önemli olmalıydı. Aralarında kararlaştırdıklarına göre (W) harfi (Walther) adında birinin

işlettiği meyhanede buluşacaklarını, (P) harfi de bunun çok acele olduğunu bildiriyordu.

Kont barmene uzaktan bir selâm vererek, dışarı fırladı.

JLiovel çoktanberi

meyhaneye gelmiş; Kont'u bekliyordu. Dr. Watson'un kendisini takip etmekte olduğunu bilseydi bu kadar çok gülüp neşelenmez-di fakat, herşeyden habersizdi. Bu gibi meyhanelerde çok rastlanılan canbaz, güreşçi gibi adamların arasına oturmuş, başından geçen olayları anlatarak vakit geçiriyor; âdeti üzere, kendisini methediyordu.

- Evet, çocuklar... Fransa'da büyük bir tur yapmak için bugün buradan gidiyorum. Programımı hazırladım. O kadar çok para kazanacağım ki, Lordlar gibi yaşayacağım. Hayat benim için bundan sonra başlıyor. Kendimi daha şimdiden en lüks otellerde kalırken görüyorum.

114

SHERLOCK HOLMES

TEHLİKE İÇİNDEYİM

115

Bu topluluğun yakınlarındaki bir masada oturan fakir ve hasta görünüşlü bir adam, önünden geçmekte olan garsona seslendi:

- Hey... baksana biraz!.. Durmadan masal anlatan, etrafındakilere su gibi viski, şarap ısmarlayan bu adam kim Allahaşkma?

- Tanımıyor musun? Çok kuvvetli bir artisttir. Tiyatroların Kartalı, diye tanırırlar...

- Yanındaki kız da onunla beraber mi?

- O daha bu işlere yeni başladı.

Garson, dikkatle, karşısındaki adama baktı.

- Buraların yabancısımsı galiba? Buradaki arkadaşlardan kimseyi tanımıyor musun?

- Hayır; tanımam. Çalıştığım yerden ayrıldım. Demirciydim... Gücüm yetmedi çalışmaya. Bu işlere hevesleniyorum ama beni yanlarına almazlar ki...

Garson, bu yeni gördüğü fakir ve kimsesiz görünüşlü adama acımişti. Sırtını okşadı.

- Biraz sabırlı ol.. Bir saate varmaz, başka biri gelecek. Gerekirse aracılık ederim. Belki sana da ufak bir iş verirler...

Dr. Watson'dan başkası olmayan fakir adam, sandalyesini biraz daha Lovel'in oturduğu masaya yaklaştırmıştı ki, kulağına bir isim çarptı. Kalabalıktakilerden biri anlatıyordu.

- Çocuklar bugün Tayni'yi gördüm. Neredeyse tamyamayacaktım. Öyle kötüleşmiş ki...

Kalabalıktan birkaç ses birden duyuldu:

- Kötüleşmiş mi?

- Ne olmuş zavallı Tayni'ye?

- Fena bir işe yakalanmıştır...

Lovel susuyor; ikide bir, yangözle kapıya bakıyordu. Aklından, Elvira'nın yağdıracağı yıldırımlardan kurtulmak için ne yapacağını geçirmekteydi. Nihayet yüzü güldü.

Kont gelmişti.

Fakat bu adam, geçen geceyi Lovel ve Elvira ile birlikte operada geçiren adamdan çok farklıydı. O geceki kumral bıyıkların yeri şimdi bomboştı.

Dr. Watson dudağım bükerek başını salladı. Sherlock Holmes aynı locada onlarla beraber oturduğu halde Kont'un bıyıklarının takma olduğunu acaba nasıl oldu da anlayamamıştı? Doktor Wat-son'un daha fazla düşünmesine fırsat kalmadan Kont'un meyhaneye girmesiyle, içeridekiler onu alkışlamaya başlamışlardı. Her kafadan bir ses çıkıyor, herkes ayrı bir şey soruyordu :

- N'oldun böyle küçük?

- Aynı çocuğa dönmüştün be!

- Bıyık modası bitti mi, Kont?

- Yine kötülemişsin, Tayni! Hastasın galiba? Dr. Watson, heyecanını belli etmemek için

önündeki kadehte duran içkiyi bir yudumda diki-

1 I

116

SHERLOCK HOLMES

verdi. Artık şüphesi kalmamıştı. Kont ile Tayni aynı kimseydiler. Kendi kendine mırıldandı:

- Yüce Tanrım!.. Bütün çete burada... Sherlock Holmes'e bir haber uçurabilsem!.. Bir yardım bulabilmek için etrafına bakmıyordu. Uzaktaki bir köşede içkilerini içmekte olan iri yarı üç gemiciden başka kimseler yoktu. Onlar da önlerindeki içkiyle öylesine meşguldüler ki...

Bu sırada Kont yaklaşmış; Lovel'in yanında durmuştu.

- Saat oniki'de beni görmek istediğini yazmışsın. Geldim işte. Ne söyleyeceksin?

- Hele otur biraz nefes al; bir şeyler iç... Sonra konuşuruz.

- Duracak vaktim yok. işler karışmaya başladı. Hemen birşeyler yapmak zorundayım. Gel şu odada konuşalım.

Lovel kalktı. Meyhanenin içindeki küçük bir odaya giren Tayni'nin arkasından yürürken, masada kalanlara seslendi :

- Hoşça kalın, çocuklar... Yakında yine görüş-

-,f şürüz...

117

I

TVWE IBM KABIM

Dr. Watson onların küçük odaya girdiklerini görür görmez hemen yerinden fırlamış, sokakta ilk rastladığı arabayı çevirmişti. Öğleden az sonra, Sherlock Holmes ile, her zaman tütün aldığı dükkânda buluşacaklardı. Araba oldukça hızlı gittiği halde, Dr. Watson'a, yerinden kıpırdamı-yormuş gibi geliyordu. Nihayet, on dakika sonra araba durdu. Doktor Watson aşağı inerek, bir bomba gibi dükkâna daldı.

- Mr, Holmes daha gelmedi mi?

- Hayır, gelmedi... Önemli bir şey mi var?

- Hem de çok... Gelince ona dersiniz ki... Tamam, geldi işte!

Sherlock Holmes dükkândan içeri giriyordu. Dr. Watson'u sanki görmemiş gibi doğru tütüncünün yanına gitti. Tabakasına tütün doldurduktan sonra, umursamaz bir tavırla Dr. Watson'a döndü.

- Çok telâşlısın, Watson!.. Aradığımızı buldun mu yoksa?

118

SHERLOCK HOLMES

- Buldum sanıyorum... Hemen Walther'in meyhanesine gidelim. Lovel ile Kont oradalar...

- Yaaa! Demek ki oradalar! otursunlar biraz bakalım. Ne zamandır birbirlerini görmemişlerdir...

Dükkândaki bir koltuğa oturdu. Hiç acele etmeden çıkardığı piposuna tütün doldurdu. Piposundan birkaç nefes çekti.

- Bugün çok yorulduğum, dostum Watson!... Doktor Watson telâşla.

- Vakit kaybediyoruz ama, Mr. Holmes! Kuşlar kaçacaklar...

- Kaçmazlar...

Sherlock Holmes, piposundan derin bir nefes daha çekerek dumanını havaya doğru üfledi.

- Oradayken, viski içen iri yarı üç gemici gördün mü?

- Şey... Evet... Gör... gördüm...

- Sen tanımadıktan sonra, başkaları hiç tanımazlar. Lovel ile Elvira'dan şüphelenince, daha iki gün önce bizimkilerden üç kişiyi oraya göndermiştim. Er veya geç, oraya düşeceklerini biliyordum. Madem ki şimdi oradalar, artık izlerini kaybettiremezler!

TEHLİKE İÇİNDEYİM

119

S ..." II

Oturduğu koltuktan doğruldu. Tütüncüye bir selâm verdikten sonra, şaşkınlıkla kendisini dinleyen Dr. Watson'nun koluna girerek dışarı çıktı.

- Beni iyi dinleyin, Watson! Lovel ile Kont, zamanı gelince kelepçeyi bileklerinde görecekler. Fakat onları hemen yakalamamızın bir faydası yok! Herşeyden önce işledikleri suçları inkâr edememeliyiz, bunun için de bütün

delilleri elde etmemiz gerekiyor. İşin sonuna geldik sayılır. Şimdi bana birkaç satır yazı lâzım...

- Hiç bir şey anlamıyorum. Mr. Holmes!

120

SHERLOCK HOLMES

- Yakında anlarsın! Şimdi doğruca Glouppe oteline gideceğim. Orada bir kadınla çok önemli bir görüşme yapacağım. Bu sırada sen de Lovel ile Kont'u gözden kaçırma...

- Kont mu? Az daha unutuyordum. Kont dediğiniz adamın bıyıkları yok. Geçen akşamki bıyıklarını çıkarmış.

- Belki geçen gün bıyığı vardı da, bugün traş etmiştir.

- Fakat cinayet gecesi Lady Malcolm'un köşküne giden adamın bıyiksız olduğunu söylemedi-niz miydi?

- Arabacı öyle dedi...

- Kont dediğiniz adama meyhanedekiler Tay-ni diyorlar. O halde...

- Bu çok garip bir tesadüften başka birşey değil, Watson. İnsan çoğu zaman görünüşe aklanabilir. İlk ben de Kont ile Tayni'yi aynı adam sanmıştım. Fakat, gözüme çarpan ufak bir şey, evet ufak bir nokta bana aldandığımı gösterdi.

- Şey... elleri, değil mi?

- Evet. Sofrada yemek yerlerken dikkat ettim. Kont'un elleri geniş; tırnakları da hem yassı, hem de uzun. Lady Malcolm'u o boğmuş olsaydı, boynunda tırnaklarının izi kalırdı. Cinayetten haberi yok diyemem. Zavallı Mary'nin aç gözlü

TEHLİKE İÇİNDEYİM

121

ve kana susamış bir çetenin kurbanı olduğuna inanıyorum. Bu akşama kadar da hepsini yakalayacağım...

- Bunu pek sanmıyorum, Mr. Holmes!

- İstedığın gibi düşünebilirsin, dostum Elimde senin bilmediğin çok kuvvetli bir silâh daha var...

- Nasıl bir silâh?

- Kıskanç bir kadın! Böyle bir kadının bazan ne kadar tehlikeli olduğunu bilemezsin...

Sherlock Holmes, bunları söyledikten sonra, Dr. Watson'un yanından ayrılmış; en kısa yoldan Glouppe Oteline gitmek üzere uzaklaşmıştı.

122

Sherlock Holmes

ayrıldığından bu yana otelde önemli hiç bir-şey olmamış; Elvira'yı odasına kilitleyen Helen'e ne misafir ne de mektup gelmişti. Sadece, genç kadın bir mektup yazmıştı. Helen bu mektubu hemen posta kutusuna atılması için otelin hizmetçilerinden birine vermiş, fakat mektup dedektifin kesin emri gereğince sekreterliğe gitmişti. Sherlock Holmes otele gelince, Lord'un mektubunu açtığı gibi, bunu da açıp okudu, içinde önemli bir şeyler olmadığını görünce kapatarak yine sekreterliğe verdikten sonra yukarı kata çıktı. Yine garson kılığına girerek, Helen'in kendisini çağırmasını beklemeye başladı.

TEHLİKE İÇİNDEYİM

123

Saat ikide duvardaki zilin sesi duyuldu. Helen çağırıyordu. Kapıyı hafifçe vurarak içeri girdi.

- Emriniz, efendim?

- Baron Balir geldi mi?

- Şimdiye kadar gelmediler, efendim. Fakat 28 numaradaki bayan çağırarak kapısının açılmasını istedi.

- Yemek yedikten sonra gider görürüm. Eğer yine kriz geçirirse bir doktor çağırmak gerekecek... Bana yemek getiriniz.

Genç kadın hiçbir telâşa kapılmadan, rahatça yemeğini yemeye başlamıştı.

Sherlock Holmes odadan ayrılmış, kendisine verilen emirleri yerine getirmişti.

Yemekten sonra, masadaki tabakları dışarı çıkarırken, koridorda başka bir garsonla karşılaştı. Elinde Helen'e gelen bir mektup vardı. Dedektif mektubu

aldı ve hemen odasına girerek açtı. Üç satırdan ibaret olan mektubun içindekileri okuyunca çok şaşırmıştı. Kağıtta şunlar yazılıydı:
"Ben gelececeğim. Kutudan çıkmam imkânsız. Sherlock Holmes izimizde. Lovel'in peşinden o da aynı meyhaneye girdi. Dikkat!"

124

SHERLOCK HOLMES

Bu ufak kağıttaki yazı, Lady Mary'ye gönderilen mektuplardaki yazının aynıydı. Holmes mektubu cebine koyarak, bu mektubu getiren garsonu çağırdı.

- Bu mektubu kim getirdi?

- Bir hamal...

- Nasıl bir adam?

- Kırmızı sakallı biriydi. Numarası dört bin bilmem kaç... Pek dikkat etmedim.

- Bu kadarı yeter...

TEHLİKE İÇİNDEYİM

125

Holmes doğruca sekreterlik odasına giderek bazı yerlere telefon etti. Sonra, kendi kendine, "Bir saate kadar hamal burada olacak. Tanrıya şükürler olsun ki, işler yolunda gidiyor. Neredeyse bu çapkınları yakalayamacağım diye korkmaya başlamıştım..." diye mırıldandı.

Hemen yukarı koştu. Gelen mektubu Helen'e götürdü. Genç kadın az sonra giyinerek odasından çıkmıştı. Önce dosdoğru Elvira'nın odasına gitti. Fakat bu sefer elinde tabancası yoktu.

- Artık yatışmışsındır sanırım? Lovel'e birşey yapmaya kalkışırsan kendini polisin eline düşürmüş olursun...

Elvira masanın yanına oturmuş, başını ellerinin arasına almış olduğu için yüzü görülmüyordu. Helen'e de hiç cevap vermemişti.

- Ben şimdi sokağa çıkıyorum. Aldığım mektuptan, bizimkilerin zor bir durumda oldukları anlaşılıyor. Akıllı davranmaya çalış. Paradan hisseni verdireceğim. Madem ki kazandın; alacaksın. Bu senin hakkımdır.

Helen bu sözleri söyledikten sonra, Elvira'yı yatıştırmış olduğunu sanarak kalktı ve odadan çıktı. Elvira onun iyice uzaklaştığını anlayınca zile basmış ve garsonu çağırmıştı.

Hemen kapının önündeymiş gibi birden içeri giren garsona bir an şaşkın şaşkın baktıktan sonra:

126

SHERLOCK HOLMES

- Açlıktan öleceğim, dedi. Çabuk bana yemek getirin. Sonra da insanın her an ölümle karşı karşıya olduğu bu otelden gideceğim. Polise de şikâyet edeceğim...

- Sinirlenmeyiniz Miss... Hepimiz sizin gibi düşünüyoruz. Miss Helen'in sizi odaya kilitleyip anahtarı alması inanılacak şey değil doğrusu! Ama durun, önce gidip size güzel bir yemek getireyim. İnsan aç karnına iyi düşünemez. Sonra oturur; biraz konuşuruz...

Sherlock Holmes odadan çıkarken, Elvira arkasından birşey anlamayarak omuzlarını silk-ti. Bu garson da deli miydi neydi?

Bu kadar gürültü, patırtı iştahına hiçbir zarar vermemişti. Holmes'in getirdiği yemekleri yiyip iyice karnını doyurduktan, üstüne de bol bol şarap içtikten sonra, dışarı çıkmasını bekler gibi, garsona baktı. Fakat adam hiç de oralı değildi. Tam tersine, kapıyı içeriden sürgüledikten sonra, ona dönmüştü. Elvira'nın bütün kanı donmuş gibiydi.

- Ne yapıyorsun öyle?

- İçeriye kimse girmesin diye kapıyı sürmele-dim!

Sherlock Holmes'in dudaklarında alaycı bir gülümseme vardı.

TEHLİKE İÇİNDEYİM

127

- Size önemli şeyler söyleyeceğim. Önce kendimi tanıtayım. Ben otelin garsonlarından değilim. Şu karta bakın...

Elvira, bir anda sapsarı kesildi. Garsonun elinde özel bir polis kimlik kartı vardı.

Elvira korkudan sapsarı kesilerek Holmes'e sorar.

- Benden ne istiyorsunuz?

- Korkacak birşey yok, Miss Elvira! Sizden bazı bilgiler almak istiyorum. İşin içinde olduğumu ve herşeyi bildiğimi göstermek için size şunu söyleyeyim ki, Lovel size bir inci kolye verdi, bu, polise göre Lady Malcolm'un öldürülmesine yardımcı olduğunuzun mükâfatıdır...

Elvira renkten renge giriyor; ne yapacağını, ne söyleyeceğini bilmiyordu.

- Alçaklar, diye bağırdı. Alçaklar!.. Beni oyuna getirdiler!..

Birdenbire sıçradı; odanın bir kenarında asılı bulunan elbisesinin cebinden birşey aldı. Aynı anda Holmes de atılmış ve kadının bileğini kavrayıp kuvvetle bükmişti. Elvira'nın dudaklarından kısa bir feryat çıktığı sırada yere ufak bir tabanca düştü. Dedektif eğildi; sol eliyle, yere düşen tabancayı aldı.

128

SHERLOCK HOLMES

- Teşekkür ederim. Buraya gelirken, tabancamı almayı unutmuştum. Onu da siz verdiniz... Rahatça konuşabilmek için şuraya buyurun, Miss Elvira!

Cebinden çıkardığı parmak kelepçesini kadının iki baş parmağına taktıktan sonra, onu bir koltuğa oturttu. Kendisi de karşısındaki bir başka sandalyeye oturdu. Elvira çırpınıyor, düştüğü bu kapandan kurtulmak istiyordu.

- Buna hakkınız yok! Bırakın beni... Yalan söylemişler... Bu cinayetle bir ilgim yok benim... Ben katil değilim.

- Ben de başka birşey öğrenmek istemiyorum, Miss! Katil kim? adını söyle yeter!

- Hayır... Bunu yapamam! Söyleyemem... Bana karşı daha iyi davransaydınız, belki söylerdim. Fakat şimdi... Hayır!

- Bence bunun da pek önemi yok! Fakat öyle sanıyorum ki, düşmanlarınızı, yani Lovel ile Miss Helen'in cezaya çarptırılmalarını istersiniz. Ama madem ki istemiyorsunuz, onlar kurtulurlar. Siz ise...

Elvira engelleyemediği bir ürpertiyle titreti. Yıllarca önce kendisine ait olmayan bir şeyi izinsiz aldığı için hapsedilmişti. O günden kalan çok acı hatıraları vardı. Şimdi düşünüyor; kendi çıkarının nerede olduğunu pek iyi anlayamadığı için de susuyordu.

TEHLİKE İÇİNDEYİM

129

Sherlock Holmes, karşısındakini daha çok korkutmak için, son kozunu oynadı.

- Miss Elvira, öyle sanıyorum ki Sherlock Holmes'in Lady Malcolm işine el koyduğundan haberiniz vardır. Size kendimi tanıtırsam, daha iyi anlaşacağımızı sanıyorum.

Ayağa kalktı. Genç kadının önünde eğilerek, mırıldandı:

- Sherlock Holmes size saygılarını sunar, efendim!

- Sherlock Holmes mi?!..

Tekrar yerine oturan dedektifin dudaklarında acı bir gülüş vardı. Genç kadın son direnme gücünü de kaybetmişe benziyordu. Bütün suçlulara baş eğdiren büyük dedektif demek ki karşındaki bu zayıf adamdı? Elvira'nın dudakları solmuş, gözleri yuvalarından fırlamıştı.

Sherlock Holmes onun bu halinden faydalanmayı bildi.

- Daha akıllıca davranacağınızı sanıyorum, dedi.

Mary Malcolm'a giden ve her seferinde ondan büyük paralar çeken sensin! Bunu sana yaptıran muhakkak Helen'dir. Az önce seni darağacı ile korkutan Helen ya kanunu bilmiyor, yahut da seni aldatmak istedi. Ama doğruyu söylersen

130

SHERLOCK HOLMES

az bir ceza ile yakayı sıyıırırsın. Belki de sana hiçbir şey yapmazlar. Herşey Lord Malcolm'un şikâyetine bağlıdır. Suçluları söylersen seni rahat bırakacağımı sanıyorum. Söyle Katil kim?

- Benim cinayetle bir ilgim yok diyorum size... Ben sadece herşeyi bildiğimizi ve eğer gerçekten Lord'un karısı olarak kalmayı istiyorsa bize sus payı vermesinin şart olduğunu söylemiştim.

- Bunu nasıl yaparsınız? Mary, Lord'un karısıydı. Neyi söylemek ile onu korkutuyordunuz?

Elvira kötü kötü güldü.

TEHLİKE İÇİNDEYİM

131

- İşte sizin bilmediğiniz de bu... Mary, daha onaltı yaşındayken başka birisiyle evlenmişti. Sonra kocası Avusturalya'ya gitti. Epeyce zaman hiç bir haber almadığından, onun öldüğünü sanıyordu. Bunun üzerine Lord ile evlendi. Fakat, kocası ölmemişti. Buraya dönünce de, Lord ile olan evliliği hükümsüz kaldı...

Dedektif şaşırmıştı. Bunlar kendisinin bilmediği şeylerdi. Demek ki mektupları yazan...

- Bu söylediklerini anladım, ama bunların cinayetle bir ilgisi yok! İlk kocasının yazdığı mektuplardan faydalanarak Mary'yi soydunuz, değil mi?

- Yalnız onu değil, Lordu da sıkıştırdık... Mary bu mektupların eski bir sevgilisinden geldiğini söylüyor, evvelce evli olduğunu ona söylemiyordu. Lord'u kaybedeceğinden korkuyordu. Lord'u sevdikten başka, Mary Malcolm olarak kalmayı, nihayet basit bir artist olan eski kocasının yanına dönmekten daha iyi buluyordu.

- İlk kocası nerede? Burada mı?

- Bilmiyorum. Onu hiç görmedim. Mektupları bana Lovel verirdi. Başka bir şeyden haberim yok...

- Mary'yi kim öldürdü? Eski kocası mı?

Elvira susuyor, birşey söylemiyordu. Holmes saatini çıkarıp baktı.

- Ben şimdi gidiyorum. Sizi güvenliğiniz için başka bir odaya kapatacağım. Beni orada bekler-

132

SHERLOCK HOLMES

siniz. Ben dönünceye kadar düşünecek bol vaktiniz var. Fakat, döndüğüm zaman işin iç yüzünü anlatmayacak olursanız sizin için hiç iyi olmaz!

Elvira'yı oradan çıkarıp 29 numaralı odaya soktu. Kapıyı üzerine kilitledikten sonra, oraya koyduğu sivil polis memuruna:

- Miss Helen otele dönecek olursa, Miss Elvi-ra'nın sokağa çıktığını söylersen, dedi. Hiç kimse ile konuşmayacak; ne bir mektup almasına ne de göndermesine müsaade etmeyeceksin.

Sherlock Holmes, otelden çıkarak, doğruca Walther'in'in meyhanesine gitti. İçeride kimseler yoktu. Lovel ve arkadaşları gitmişlerdi. Onların meyhanede ne yaptıklarını ve nereye gittiklerini saat beşte öğreneceğini biliyordu. Hemen oradan ayrılarak, yakındaki polis karakoluna uğradı. 4628 numaralı hamal, orada kendisini bekliyordu. Adamı odalardan birine soktu.

- Sorduklarıma doğru cevap verirsen, seni hemen bırakacağım. Bugün Glouppé Otelinde oturan Miss Helen'e götürdüğün mektubu sana kim verdi?

- Genç bir adam verdi. Rejan sokağında, iki kapılı büyük bir evde oturuyor. Mektubu kendisinden aldım. Bana pencereden seslendi. Odasına çıktım.

- Anladım. İkinci katta, koridorun, solunda iyi döşenmiş lüks bir oda... Öyle değil mi?

- Evet...

TEHLİKE İÇİNDEYİM

133

- Haydi bakahm, gidebilirsin... Al sana bir de sigara vereyim. Seni işinden alıkoydum ama, ne yaparsın!

Hamal gittikten sonra, Sherlock Holmes Komiserin yanına girdi. Gülüyor; sevinçle ellerini oğuşturarak komisere :

- Şu Baron Balir çok budala imiş! Gidip de o evde oturmak... Şimdiye kadar hemen bütün suçlular o evde yakalandı. O ev sanki suçluları kendine çekiyor. Baron da çok beklemeyecektir... Diyordu.

Birkaç dakika sonra, ellerinde Baron Balir adına yazılmış bir tevkif kağıdı olduğu halde, üç sivil polis memuru karakoldan ayrılıyordu.

134

Sherlock Holmes, komiserin yanından ayrıldıktan onbeş dakika sonra, Mal-corm'ların köşküne girerken kendi kendine mırıldanıyordu.

- Nihayet bu iş de bitti. Zavallı Mary... Korkunç bir oyuna kurban olmuş! Baron'un mektupları da hani çok güzeldi...

Köşke girince Betsy ile karşılaştı.

- Tanrı'ya şükür gelebildiniz, Mr. Holmes!..

- Bir şey mi oldu, Betsy?

- Lord'un hali hiç birimizin hoşuna gitmiyor, efendim. Siz ayrıldığınızdan beri, hiç uyumadı. Durup dinlenmeden, odasında dolaşıp durduğunu, kendi kendine konuştuğunu duyuyoruz. Aklını kaçırdığından şüphe ediyoruz. Hepimiz korku içindeyiz.

TEHLİKE İÇİNDEYİM

135

- Korkma, hiç bir şey olmaz. Sen git benim geldiğimi haber ver...

Betsy'nin ayrılmasına kalmadan, koridorun sonundaki odalardan birinin kapısı açıldı. Lord dışardaki sesleri duymuş ve günlerdir kimsenin içeriye girmedığı odanın kapısını nihayet açmıştı. Çok yorgun görünüyordu. Üzüntü ve uykusuzluktan sapsarı olmuş bir yüzle Sherlock Hol-mes'e baktı.

- Birşey bulabildiniz mi?

- Suçluları birazdan yakalayacağımızı sanıyorum.

Lord'un tavrı birdenbire değişmiş; vücuduna bir zindelik gelmişti. Dedektif, tam o sırada, küçük bir köpeğin yattığı mavi beyaz kareli kanepeden fırlayıp kalktığını ve kendisine doğru atıldığını gördü. Zavallı hayvan, Holmes'in üzerine sıçırıyor; ellerini yalamaya çalışıyordu. Bu, Lady Mary'nin çok sevdiği ve hiç yanından ayırmadığı tüyleri bembeyaz olan, kahverengi burunlu ve Lady Mary'nin Fıstık diye çağırdığı ufacık bir Terrier köpeği idi. O korkunç geceden sonra zavallıyı unutmuşlar, nihayet bir gün sonra, onu bağırıp çağırdığı yeşil salonda bulup çıkarmışlardı.

Sherlock Holmes, köpeğin başını okşayarak, Betsy'ye:

136

SHERLOCK HOLMES

- Şu ana kadar Pierre'nin izine rastlaya-madık. Size ilginç gelecek ama, bence Pierre'nin başına bir şey geldi. Ve Pierre bu köşk'ün içinde. Acaba Fıstık köşkü aradı mı? Birşeyler bulabildi mi?

Lord lâfa kariştı:

- Fıstığın hali bir tuhaf... Burada kalmak istedi. Ben de bıraktım. Bütün gün ağladı, durdu.

- Onunla biraz dolaşalım mı?

- Önce bana birşey söylemeyecek misiniz?

- Size mi? Ha, evet... Lady Mary'den para alan adamları ele geçirdik. Katile gelince, kendisini henüz yakalayamadık...

Holmes, köpeğin başını okşayarak üst kata doğru yürüdü...

137

BULUHAN UŞAK

Haydi Fıstık ara, Fıstık...

Küçük Terrier türlü

ara... Pierre nerede? Pierre'i

iaklabanlıklarla Hol-mes'in etrafında sıçırıyor; koşuyor, takla atıyordu.

Dedektif, yanları sıra yürüyen Bet-sy'ye sormaktan kendini alamadı:

- Köpek onu sever miydi?

- Hem de nasıl, Mr. Holmes! Pierre, belki de Lady'den daha çok Fıstığa hizmet ederdi. İnanmazsınız... Bugün saatlerce Pier-re'in odasının önünde durdu, ağladı. Nihayet Lord aldı kendi odasına götürdü de sustu...

- Lady öldürüldüğü gece Fıstık neredeydi?

- Her gece yeşil salona götürürdük; orada yatardı. Zavallı havıancık birşey görmedi. Görünüşe göre, oradan hiç kimse geçmemiş...

138

SHERLOCK HOLMES

Köpek, merdivenin üstüne varmıştı bile. Dedektif, iki üç adımda köpeğe yetişti. Hayvan, yol gösterilmesine kalmadan, doğruca Pierre'in odasına koşmuş; kapıyı tırmalamaya başlamıştı. Holmes'in kapıyı açmasıyla içeri girdi. Fıstık birkaç defa içeride dolaştıktan sonra dışarı çıkarak, kilerin kapısının önünde durdu.

- Pierre orada yok, Fıstık!... Orasını kaç defa aradık... Başka yere bak!

Fakat hayvan orada duruyor; acı acı bağırıyordu. Yeni bir meraka düşen dedektif anahtarı getirterek kapıyı açtı. İçeri girmeleriyle, Fıstık, köşkün tavan arasına giden bir merdivene atladı. Fakat son basamağa gelince durdu. İnliyor, yalvaran gözlerle Sherlock Holmes'in yüzüne bakıyordu.

- Peki, Fıstık! Onu da açalım bakalım...

Dedektif, merdiveni, tırmanarak, üstteki kapağı itti. Aynı anda bağırmaktan da kendini alamadı. Pierre oradaydı. Kanlar içinde yatıyordu.

Sherlock Holmes bir taraftan evdekilere seslenip, onları yardıma çağırırken, bir taraftan da yukarı fırlamış ve etrafını gözden geçirmeye başlamıştı. İlk bakışta gözüne ilişen, yemek salonunda gördüklerinin eşi olan birkaç saman parçasından başka birşey değildi.

TEHLİKE İÇİNDEYİM

139

Bu sırada, önlerinde Lord Malcolm olduğu halde, köşteki bütün hizmetçi ve uşaklar tavan arasına gelmişlerdi. Lord bu ikinci kurbanı görünce heyecandan; birşey söyleyemiyordu. Nihayet kendini toplayabildi.

- Ölmüş mü dersiniz?

- Öyle sanıyorum... Çok kan kaybetmiş. Fakat bir doktorun görmesi daha iyi olur. Ben de gidip katili yakalamaya çalışayım!...

140

Sherlock Holmes koşarak aşağı indi ve ilk rastladığı arabayı çevirerek.

- Çabuk, Rejan sokağına!..

Pierre'in kıvrık parmakları arasından hemen hemen zorla çekip aldığı düğmeyi elinde tutuyordu. Bu bazı gömleklerde rastlanılan, sarı ile yeşil karışık, fantazi bir düğme idi.

Arabadan inip de Baron Balir'in oturduğu iki kapılı eve girdiği zaman, bütün sinirleri gerilmişti. Baron Balir, kelepçeler bileklerine geçirilmiş olduğu halde, henüz oradaydı. Polisleri görünce kaçmak istemiş fakat başaramamıştı.

TEHLİKE İÇİNDEYİM

141

Sherlock Holmes, birşey söylemeden doğruca yanına gitmiş ve üzerindeki elbiseyi muayene etmişti. Sonra da polislerden birinin yardımı ile odanın bir kenarında duran yol çantasını açtırdı. Kısa bir karıştırmadan sonra, bir gömlek ile doğruldu. Gömleğin bir düğmesi yoktu.

- Böyle de olur mu ya! Sizin yerinizde olsaydım, ilk işim bu düşmenin eşini bulup dikmek olurdu. Baron! Gerçi yeni dikilmiş olduğunu hemen anlayacağım için bir önemi yoktu, ama yine de akıllıca bir iş yapmış olurdun. Neyse...

Teşekkürler... Beni yorulmaktan kurtardın!

İki polisin arasında duran Baron Balir, Sherlock Holmes'in yüzüne baktı.

- Düğme mi? Ne demek istiyorsunuz?

Rengi solmuş, dizlerinde derman kalmamış gibiydi. Başı çıplaktı. Yüzünde boya yoktu. Ortadan biraz kısa boylu bir adamdı.

Sherlock Holmes, cevap vermeyerek, Baron'un yanına yaklaştı. Kelepçeli ellerini avuçlarının arasına alarak gözden geçirdi.

- Tamam! Böyle olduğunu anlamıştım zaten... Sağ el soldan daha büyük. Ne iş yaparsın sen? Artistsin, değil mi?

- Şey... Ellerimle kuvvet oyunları yaparım.

142

SHERLOCK HOLMES

- Lady Mary ve Pierre'le de kuvvet denemeleri yapıyordun herhalde! Yazık ki, onlar seninle boy ölçüşemedi...

Polislere döndü :

- Bu adamı köşk'e götürün. Orada tahkikat ve yüzleştirme yapacağım.... Burada yapacak başka işimiz kalmadı!

143

İşin bu olaylardan bir saat sonraydı. Malcolm köşkünün büyük salonunda bir toplantı vardı.

Pierre ölmüştü. Doktorun yaptığı incelemeye göre aşırı kan kaybından öldüğü anlaşılıyordu. Lady Mary'nin öldürüldüğü gün Pierre'de _____. ölmüştü. Zavallı Pierre'nin de bulunmasıyla bu gerçek ortaya

çıkmişti.

Sherlock Holmes, biraz ilerisinde, ayakta duran Lord Malcolm'a döndü.

- Cinayet gecesinden sonra geçen olayları size anlatacağım. Böylece, eşinizin kurbanı olduğu oyunu gözlerinizin önüne sereceğim.

Lord Malcolm, hafif bir el işareti yaptı.

144

SHERLOCK HOLMES

- Bunları sonra, yalnız kaldığımız vakit söylersiniz. Şimdi, bu adamın katil olduğu muhakkak mı? Siz onu söyleyin.

- Biraz sabredin, Lord hazretleri!... Ben size olayları anlatacağım; katil kendi kendini ele verdi. Şimdi beni dikkatle dinleyiniz... Bundan aylarca önce, bütün Londralıların yıllarca alkışladığı Mary Tamanino adında bir tiyatro sanatkarını soymak için bir çete kurulmuştu. Bunların niyeti genç kadını öldürmek değildi. Hatta şu canavar bile onu öldürmeyi aklına getirmemişti.

Mary Tamanino, Lady Malcolm olduğu vakit çok zengin olmuştu. Eski arkadaşlarından biri olan Elvira, bundan faydalanmayı fırsat biliyor ve kendisinden sık sık para istiyordu. Çok cömert ve arkadaşını seven bir insan olan Lady Mary, doymak bilmeyen aç gözlü arkadaşını hiç bir zaman boş çevirmiyordu. Elvira çok boşboğaz bir kadındı. Bu yüzden, çetenin diğer ortakları da bu paradan pay almakta gecikmediler. Bunların arasında Lovel denilen herif ve Helen'in eski sevgilisi olan Baron da vardı.

Lord Malcolm, Helen'in adını duyunca hafifçe titremişti. Sherlock Holmes bunu gör-memezlikten gelerek, devam etti:

- Helen, birçok sebeplerle Lady Mary'yi müthiş bir kinle takip ediyordu. Elinde birkaç tane

TEHLİKE İÇİNDEYİM

145

de mektup vardı. Lady Mary bunları, kendi hayatında büyük bir rol oynamış bir adam tarafından yazıldığını sanıyordu. Baron Balir'in ise, birkaç defa hapishaneye girmesine sebep olan, büyük bir özelliği vardı. Ona istediğiniz yazıyı verin; size bir benzerini hemen yazıp versin.

Sherlock Holmes cebinden çıkardığı bir mektubu Lord Malcolm'a uzattı:

- Şu yazıya bakın... Siz de tanıyacaksınız. Bu, Baron'un kısa süre önce Helen'e yazdığı bir mektuptur.

Lord Malcolm, mektuba bakar bakmaz, hayretle dedektife döndü :

- Bunu nereden buldunuz? Nasıl...

- Bu ayrı bir hikâyedir. Bunu size sonra anlatırım. Neyse, biz anlatmaya devam edelim. Evet; kimler olduğunu az önce işaret ettiğim çete, Elvi-ra'yı, çok miktarda para çekmek üzere Lady Mary'ye, yolladılar. Bunlar kendilerinin çok fazla paraya ihtiyaçlarının olduğunu ileri sürdüler. Cinayetin işlendiği gece Lovel ve Elvira buraya geldi. Fakat Lovel köşke girmeyip dışarıda bekledi. Ve sizin Paris'ten gönderdiğiniz beş bin sterlini Lady Mary'den Elvira aldı. Onlar köşkten ayrıldıktan biraz sonra, şurada gördüğünüz adam, kendi hesabına bir başka iş görmek için köşke geldi.

146

SHERLOCK HOLMES

Lady Malcolm, kendi eski arkadaşlarını görüp tanımamaları için evde kalan hizmetçilerine, yani Betsy ile Poly'ye izin vermişti. Burada yalnız Pierre vardı.

Saat onbirde bir araba, bu herifi buraya getirdi. Pierre, kapıdan karşıladığı Baron'u hanımının yanına götürdü. Kendisini bu kadar merak ve telâşa düşüren mektupları yazan adamla Lady Mary karşı karşıya oturdular. Lady birşey yemediği halde, misafirine güzel bir yemek ziyafeti verdi. Yemeği yedikten sonra ayağa kalktığı sırada, bu alçak adam kendini ele veren saman parçasının yere, halının üstüne düştüğünü farket-memişti. Yemek salonundan çıkarak Mary'nin odasına geçtiler. O zaman Baron Balir, istediği şeyin yalnız para olmadığını açıkladı. Çoktan beri kendisini tanıyor ve seviyordu.

Lady Mary sonsuz bir korkuya kapılmıştı. Adama kapıyı gösterdiyse de, o gitmek istemedi. İşte tam bu sıradaydı ki, Lady Mary bana telefon etme fırsatını buldu. Katil büyük bir hiddetle genç kadının üstüne atıldı. Belki de isteğine kavuşacaktı. Fakat, Lady Mary birdenbire bağırmağa başladı. Pier-re'in gelip

kendisini kurtaracağını düşünmüştü. Katil bu durumda en son çareye başvurdu. Zavallı kadını susturmak için, bütün gücü ile boğazını kavradı ve sıktı.

TEHLİKE İÇİNDEYİM

147

Ellerini çektiği zaman, Lady Mary Malcolm çoktan ölmüştü!

Sherlock Holmes sustu. Odadakiler büyük bir şaşkınlık içinde onu dinliyorlardı. Holmes, piposundan bir nefes çekerek anlatmaya devam etti:

- Pierre hanımının imdat sesini duyup da içeri girdiğinde, iş işten geçmişti. Katil, nereye kaçacağını şaşırmış, öteye beriye koşuyordu. Köşkün içinde bir kovalamaca başladı. Pierre, merdivenlerden yukarıya kaçan katilin peşini bırakmadı. Tavan arasına çıktıklarında, katili nihayet yakalamıştı. Baron Balir, kaçarken cebinden çıkardığı bıçakla zavallıyı bıçakladı; Pierre yere yuvarlandı. Fakat, katilin gömleğindeki düğmelerden biri avucunda kalmıştı. Baron Balir, zavallı Pierre'nin öldüğünü anladıktan sonra onu tavan arasına saklayıp, kapıyı da kilitledikten sonra hızla merdivenlerden inerek sokağa fırladı. Dışarısı aşırı karanlık ve koyu bir sis tabakasıyla kaplı olduğu için, onu hiç kimse görmemişti.

Lord Malcolm : "Fakat..." dedi. "Fakat bu canavarı kim haber verdi?"

- Kimse haber vermedi. Daha doğrusu, kendi kendini haber verdi. Parmak izleri ile yemek salonunda ve tavan arasında bulduğum saman parçaları haber verdi. Oysa ki ilk önceleri başkalarından şüphelenmiştik.

148

SHERLOCK HOLMES

TEHLİKE İÇİNDEYİM

Sherlock Holmes, polislere döndü:

- Şu adamı artık götürebilirsiniz. Burada yapacak bir işi kalmadı.

Sustu. İçeridekilerin çıkmasını bekledi. Sonra, Lord Malcolm'a döndü:

- Size söyleyecek bir iki lâfım daha var. Bu sözler yalnız size ve şimdi artık ölmüş bulunan sevgili eşiniz içindir. Siz, dünyanın en temiz ve namuslu insanı hakkında şüpheyi düşmüştünüz, Lord hazretleri!...

- Elimde bu şüpheleri doğrulayan şeyler var, Mr. Holmes! Bunların hiçbirisi şüphe değil...

- Aldanıyorsunuz sayın Lord!

- Nasıl ? Ya mektuplar?

- O mektuplar sahteydi... Lady Mary'nin ilk kocası Avustralya'dan dönerken bindiği gemi batmış ve o da kurtulamayıp boğulmuştu. Fakat, nasıl olduysa oldu, Avustralya'dan gönderdiği mektuplardan biri Helen'in eline geçti. Öbür mektuplar, Baron Balir dedikleri bu adam tarafından taklit edilerek yazılmıştı. Lady Mary'yi, kocasının hayatta olduğuna, Londra'ya döndüğüne, size karşı dâva açarak karısını tekrar geri almayı düşündüğüne dair onu kandırmak ve inandırmak niyetindeydiler. Bunu önlemek için para vermesi lâzımdı. Lady Mary bu oyuna kanmakta gecikmedi. Önceleri paranın çoğunu Elvira alıyordu.

149

Fakat, aldıkları para az gelmişti. Daha fazlasını istiyorlardı. Böylece, mektuplar gelmeye devam etti...

- Bense Mary'nin beni aldattığını sandığım için çok üzgündüm. Öyle ki, kendimi nihayet bu kadının yani Helen'in kollan arasına attım.

-Bu cinayet olayında o yoktu. Helen'in bütün istediği Lady Mary'yi sizden ayırmak, sonra da sizinle evlenmekti.

-Alçak!.. Ondan öcümü alacağım...

- Çetedeekiler arasında ceza görmeyecek biri varsa, o da Helen'dir. Elimizde onu suçlandıracak kesin hiç bir şey yok.

150

öherlock Holmes Lord Malcolm'a veda ederek köşkten çıktı.

Londra'nın üstüne yine koyu bir sis perdesi iniyordu. Sherlock Holmes, köşkün kapısının önünde durarak ileride, direklerin tepesinde oynayan soluk ışıklara baktı. Yoldan tek tük geçenler vardı. Ağır adımlarla bahçe kapısına doğru yürüdü. Tam dışarı çıkarken, sadık yardımcısı ile karşılaştı. Sadık yardımcısı Doktor Watson'un halinde bir telâş, bir acelecilik vardı.

- Yarım saattir sizi arıyorum, Mr. Holmes!

- Bir şey mi var?
 - Sizi Scotland Yard'dan çağırıyorlar... Çok önemliymiş!
- Sherlock Holmes, başını arkaya çevirerek sis bulutları arasında kaybolmaya başlayan köşke uzun uzun baktı. Burada işi bitmişti.
- Peki, aziz dostum Watson... Haydi gidelim...

TEHLİKE İÇİNDEYİM

151

Dişlerinin arasına sıkıştırdığı piposunu aldı; kapının demir parmaklıklarına vurarak, içindeki tütünü boşalttı.

- Bizi bekliyorlardır, dostam. Geç kalmayalım...

Kapıdan çıktılar ve gittikçe koyulaşmaya başlayan sis içinde hızlı adımlarla uzaklaştılar...

Telefondaki bir kadındı. Cevap verirken sesi çok zayıf ve titrek çıkıyordu.

-Ben, Mary Malcolm tanrı aşkına derhal geliniz Mr. Holmes.

Kadının büyük bir korku içinde olduğu belliydi.

Telefondaki ses birdenbire kesildi. Sherlock Holmes, aynı anda bir vücudun yere düşerken çıkardığı gürültüyü ve boğulmakta olan bir insanın boğazından hırıltıya benzer bir sesi duyabildi. Alo alo Lady Malcolm!..

Telefon ufak bir çıtırtı çıkartarak kapanmıştı.